

Bořetické LISTY

ČERVENEC 2015 • Číslo 2

Veselo hody!

1. stárkovský pár: Michal Bureš a Marika Kobzová
2. stárkovský pár: Marek Herůfek a Aneta Petrásková
3. stárkovský pár: Tomáš Bukovský a Jana Dofková

Ivan Pazderka Hody –
vzpomínky malého kluka

PhDr. Antonín Grůza –
Počátky skautingu v Bořeticích

František Petrásek –
Senioři jsou terčem všude

Fotogalerie

Den rodiny

Den dětí

Den rodiny

Den rodiny

Den rodiny

Fotogalerie

Den dětí

Hasičská mše

Mladí hasiči

Mladí hasiči

Buchtobraní

Velikonoční košt vín

Fotogalerie

Úvodník

Vážení spoluobčané,
čtenáři Bořetických listů,

měsíce, které uplynuly od vydání minulých Bořetických listů, byly plné zajímavých akcí. Některé organizovala obec nebo místní spolky, jiné byly připraveny ve spolupráci s okolními vesnicemi. V parku u kostela zorganizovali místní farníci „Den rodiny“ s vystoupením chrámové scholy Deo Gratias. Mužácký pěvecký sbor Svodničan se prezentoval na Májovém setkání mužáků z Modrých hor pod rozhlednou Slunečná. Vinaři ze Svobodné spolkové republiky Kraví hora připravili 12. ročník akce s názvem „Den otevřených sklepů“. Za velmi horkého počasí proběhly rybářské závody, které byly pod taktovkou Rybářského sdružení Bořetice. „Páťáci“ se loučili s místní ZŠ výletem do Prahy, kde navštívili Parlament ČR a Senát ČR, historické památky města a studia České televize na Kavčích horách. Žáci a učitelé mateřské a základní školy nacvičili vystoupení na školní akademii, která byla spojená s již tradičním buchtobraním. Obec ve spolupráci s hotelem Kraví hora a Sborem dobrovolných hasičů Bořetice uspořádala předprázdninový den dětí. Tenisový klub – TK Bořetice 2012 uspořádal pro porovnání sil hráčů „Turnaj mistrů“ a „Big head open“. V druhé polovině června byly děti z MŠ pasovány do role budoucích prvňáčků.

Vedení obce i nadále pokračuje v dokončování rozpracovaných dotačních projektů. V květnu byla podána závěrečná zpráva na akci Bezbariérový chodník kolem kulturního domu. Bylo vydáno souhlasné stanovisko Asociace ochrany přírody a krajiny na výsadbu Partnerství – plocha pro setkání: Vegetační úpravy (parkoviště pod Kraví horou). Dokončila se akce Obnova alejí v Bořeticích – intravilán, kde současně úspěšně proběhla i kontrola ze Státního fondu životního prostředí. Mnoho z občanů reagovalo na realizaci výsadby – např. výsadba zeleně v parku u kostela. Pro vysvětlení uvádím, že výsadba musí být provedena přesně

dle vypracovaného projektu (rok 2013). Vzhledem k termínu dokončení výsadby, již nebylo možné podat žádost o změnu. Dotační akce Projekt cyklostezka Bořetice II. etapa kolem fotbalového hřiště, která již byla finančně ukončena v roce 2012, bude z důvodů zjištěných nedostatků stát obec ještě nemalé finanční prostředky. V květnu proběhlo místní šetření s Policií ČR, zástupcem odboru dopravy MÚ Hustopeče a zástupcem Správy a údržby silnic JmK. Aby bylo možno cyklostezku zkolaudovat a požádat o povolení k užívání, jsou nutné stavební úpravy, které budou splňovat bezpečnostní požadavky jak pro provoz vozidel na přilehlé místní komunikaci, tak i pro bezpečnost chodců a cyklistů na stezce. Současně při tomto místním šetření byla projednána dopravní situace v obci (chodníky, přechody pro chodce, snížení rychlosti v okolí ZŠ a MŠ, v areálu sklepů pod Kraví horou, umístění zrcadla u autobusové zastávky a instalace radarů na příjezdových komunikacích do obce).

Věc, která se bohužel nepovedla vyřešit, je další fungování fotbalového oddílu TJ Sokol Bořetice. I přes několikrát setkání s hráči i funkcionáři místního fotbalového oddílu se nepodařilo najít řešení vyhovující obci i vedení fotbalového oddílu. Obec poskytuje finanční prostředky na údržbu a hradí energie sportovního areálu (dohromady přibližně 160 000 Kč za rok) a další peníze (25 000 Kč) byly vyplaceny jako příspěvek na činnost žákovského mužstva. Tyto prostředky přišly nejspíše vniveč, protože dle informací z Okresního fotbalového svazu Břeclav nejsou pro nadcházející fotbalovou sezónu přihlášena žádná, ani mládežnická družstva do soutěže.

Prázdniny jsou již dávno tady, stárci a chasa připravují hody, omladina pilně chodí tančit na sólo. V letošním roce bude mít právě v době hodů svoji premiéru i nově zrekonstruované přisálí kulturního domu. Doufám, že se všichni sejdem na sóle a hody si společně užijeme. Tomu, kdo má dovolenou ještě před sebou, přeji příjemné prožití a všem ostatním klid a pohodu v letních dnech.

František Petrásek, starosta obce

Usnesení z V. mimořádného veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 19. května 2015

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2) Návrhovou komisi: Mgr. Radim Šebesta, Milan Herůfek
Ověřovatele zápisu: Václav Petrásek, Jan Hempl

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad 1) Program jednání tak, jak byl přednesen včetně doplnění bodu: **3c) Projednání a schválení pozemků, na které bude uzavřena „Smlouva o podmínkách provedení stavby a smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“ na pozemky, které budou dotčeny stavbou ČOV, k.ú. Bořetice u Hustopečí“, a dále „Smlouva o zřízení věcného břemene – příloha č. 2 Smlouvy o podmínkách provedení stavby a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“ na pozemky, které budou dotčeny stavbou ČOV, k.ú. Bořetice u Hustopečí.**

ad 3a) Znění „Smlouvy o podmínkách provedení stavby a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“ tak, jak byla předložena, viz písemná příloha, a dále souhlasí s uzavřením této smlouvy s majiteli dotčených pozemků viz schválený seznam pozemků.

ad 3b) Znění „Smlouvy o zřízení věcného břemene – přílohy č. 2 Smlouvy o podmínkách provedení stavby a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“, viz písemná příloha, tak, jak byla předložena, a dále souhlasí s uzavřením této smlouvy s majiteli dotčených pozemků viz schválený seznam pozemků.

ad 3c) pozemky viz písemná příloha, na které bude s jejich majiteli uzavřena „Smlouva o podmínkách provedení stavby a smlouva o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“, a dále „Smlouva o zřízení věcného břemene – příloha č. 2 Smlouvy o podmínkách provedení stavby a smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene“.

Usnesení z VI. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 16. června 2015

Zastupitelstvo bere na vědomí:

ad 3) Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4) Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 5) Zprávu z jednání komisí a výborů: zprávu z jednání finančního výboru.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2) Návrhovou komisí: JUDr. Jana Zemánková, Ing. Marek Polák
Ověřovatele zápisu: Ing. Jaroslav Grůza, Ing. Petr Machač

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad 1) Program jednání s těmito navrženými změnami – doplnění bodů:

7c) Projednání a schválení bezúplatného převodu pozemku p.č. st. 478, o výměře 60 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

7d) Projednání a schválení bezúplatného převodu pozemku části pozemku p.č. 209/12, o výměře 358 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Státního pozemkového úřadu.

10a) Projednání a schválení zřízení věcného břemene služebnosti (uložení potrubí ČOV) se Státním pozemkovým úřadem na pozemky p.č. 2720, p.č. 243/7, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí.

19a) Projednání zrušení usnesení k bodu č. 17 ze IV. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice ze dne 7. 4. 2015.

Vypouští se body:

7a) Projednání a schválení zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 4212, o výměře 68 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí.

8) Projednání a schválení prodeje pozemků: p.č. 5178, o výměře 6 002 m², a p.č. st. 311, o výměře 44 m², vše k.ú. Němčičky u Hustopečí, manželům Miroslavu a Monice Náležinským, bytem Bořetice č.p. 301.

13) Projednání a schválení návrhu zadání „Změny č. 1 územního plánu Bořetice“.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad 7c) Bezúplatný převod pozemku p.č. st. 478, o výměře 60 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na Obec Bořetice, Bořetice č.p. 39, a zároveň pověřuje starostu obce pana Františka Petráska k jednání o tomto převodu s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových.

ad 7d) Bezúplatný převod části pozemku p.č. 209/12, o výměře 358 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Státního pozemkového úřadu na Obec Bořetice, Bořetice č.p. 39, a zároveň s tím, pověřilo starostu obce pana Františka Petráska k jednání o tomto převodu se Státním pozemkovým úřadem.

ad 9) Výkup pozemku p.č. 4218/2, o výměře 10 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí za cenu 20 Kč za 1 m² od Vojtěcha Bystřického, Bořetice č.p. 322, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti, tzn. náklady za sepsání kupní smlouvy, správné poplatky spojené s vkladem do katastru nemovitostí, správné

poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, zpracování geometrického plánu. Daň z nabytí bude hradit prodávající.

ad 10) Zřízení věcného břemene služebnosti pro uložení dešťové kanalizace na pozemek p.č. 4720, k.ú. Bořetice u Hustopečí, a zároveň schvaluje uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene služebnosti pro uložení dešťové kanalizace na pozemek p.č. 4720, k.ú. Bořetice u Hustopečí, se Státním pozemkovým úřadem.

ad 10a) Zřízení věcného břemene služebnosti spočívající ve zřízení a provozování potrubí ČOV, práva vstupu na pozemky v souvislosti s úpravami, opravami, provozováním a odstraněním zřízeného potrubí, na pozemky p.č. 2720, p.č. 243/7, v k.ú. Bořetice u Hustopečí, a zároveň schválilo uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene služebnosti spočívající ve zřízení a provozování potrubí ČOV, práva vstupu na pozemky v souvislosti s úpravami, opravami, provozováním a odstraněním zřízeného potrubí ČOV, na pozemky p.č. 2720, p.č. 243/7, k.ú. Bořetice u Hustopečí, se Státním pozemkovým úřadem

ad 11) Uzavření „Smlouvy č.: 1030024665/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene“ na pozemek p.č. 4115/2, k.ú. Bořetice u Hustopečí, s firmou E.ON Distribuce, a. s., zastoupenou E.ON Česká republika, a. s., ve znění tak, jak byla předložena, viz písemná příloha.

ad 12) Uzavření „ Smlouvy o přeložce zařízení distribuční soustavy č. 13003852“ s firmou E.ON Distribuce, a.s., zastoupenou E.ON Česká republika tak, jak byla předložena, viz písemná příloha.

ad 14) Poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice:

a) Rybářskému sdružení Bořetice, Bořetice č.p. 39, ve výši 5 000 Kč z toho: na rybářské závody 5 000 Kč.

b) DEO GRATIAS, Chrámové schole z Bořetic, Bořetice č.p. 451, ve výši 20 000 Kč na nahrávání ve studiu.

c) Římskokatolické farnosti Bořetice u Hustopečí, Bořetice č.p. 188, ve výši 20 000 Kč na instalaci nových pohonů na zvony v kostele.

d) Ing. Lence Bukovské, Bořetice č.p. 456, ve výši 1 430 Kč: 1 050 Kč na nákup kelímků, 380 Kč na nákup popisovačů.

e) Tenisovému klubu Bořetice 2012, Bořetice č.p. 477, ve výši 12 000 Kč na trenéra mládeže.

f) Sboru dobrovolných hasičů Bořetice, Bořetice č.p. 306, ve výši 19 000 Kč: z toho na obnovu sportovního vybavení 10 000 Kč, na rozkládací stan 5 000 Kč, na nákup pohárů 4 000 Kč.

ad 15) Účetní uzávěrku Obce Bořetice za rok 2014 včetně příloh:

a) Rozvaha

b) Výkaz zisku a ztráty

c) Příloha

d) Roční zpráva o provedení finanční kontroly

e) Zprávy veřejnosprávní kontroly přijaté dotace, v případě, že tato je k datu schválení účetní závěrky k dispozici.

f) Zpráva z přezkumu hospodaření

g) Inventarizační zpráva

h) Doplnující informace vyžádané schvalujícím orgánem. O doplňující informace, které budou součástí schvalované účetní závěrky, požádá schvalující orgán předem.

ad 16) Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2014 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou a přijalo tato nápravná opatření ke zjištěným nedostatkům při přezkoumání hospodaření

obce: ukládá starostovi, aby zajistil, správné účtování přijatých dotací v souladu se smlouvou na konkrétní dotační titul.

ad 17) Kladný hospodářský výsledek ZŠ a MŠ Bořetice, příspěvkové organizace, okres Břeclav, Bořetice č.p. 112, za rok 2014, a to ve výši 14 342,11 Kč a schvaluje jeho rozdělení do fondů příspěvkové organizace, a to následovně: Kč 7 342,11 do rezervního fondu a 7 000 Kč do fondu odměn.

ad 18) Rozpočtové opatření č. 3/2015 Obce Bořetice, a to zvýšení na straně příjmů i výdajů v celkové výši 810 300 Kč tak, jak bylo předloženo a dále zařazení těchto změn:

- příjmová část rozpočtu je zvýšena o částku 53 700 Kč, což je v položce 4113 úz. 90001 Nástroj 053 a Zdroj 1 a ve výdajové části jsou tyto změny:
- na paragraf 6409 položka 5901 rezervy tuto částku 53 700 Kč zahrnout.
- z paragrafu 6409 položka 5901 rezervy přesunout tyto částky:
- 15 000 Kč na paragraf 2219 chodníky položka 5169 služby;
- 200 000 Kč na paragraf 3392 kulturní dům položka 5171 opravy;
- dále se v paragrafu 3399 položka 5222 dotace přerozdělují částky na: 5 000 Kč Rybářské sdružení Bořetice, Bořetice, paragraf 1070 položka 5222 dotace org. 21; 20 000 Kč Deo Gratias, Chránová schola

z Bořetic, Bořetice, paragraf 3399 položka 5222 org. 13; 20 000 Kč Římskokatolická farnost Bořetice, Bořetice, paragraf 3330 položka 5223; 1 400 Kč Ing. Lenka Bukovská, Bořetice – pořádání dětského tábora v Kdousově, paragraf 3399 položka 5222 org. 23; 12 000 Kč Tenisový klub Bořetice 2012, Bořetice paragraf 3419 položka 5222 org. 39; 19 000 Kč SDH Bořetice, paragraf 5512 položka 5222.

Po zapracování změn do Rozpočtového opatření č. 3/2015 bude celkové zvýšení na straně příjmů i výdajů činit 864 000 Kč.

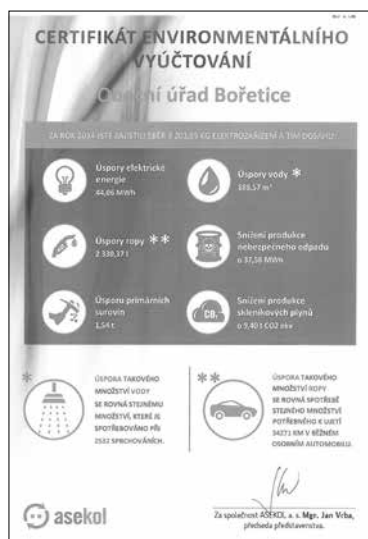
ad 19a) Zrušení usnesení k bodu č. 17 ze IV. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice ze dne 7. 4. 2015 tohoto znění:

„Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje prodloužení splatnosti úvěru vedeného u Komerční banky, a.s., registrační číslo 99008912476, použitého na financování akce „Inovace pro zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ obce Bořetice“ v částce 3 500 000 Kč, původní termín splatnosti 30. 6. 2015, prodloužení splatnosti do 31. 12. 2015 a pověřuje starostu obce Bořetice k jednání s Komerční bankou, a.s., ve věci prodloužení splatnosti úvěru.“ Usnesení se zrušuje z toho důvodu, že Obec Bořetice obdržela dotaci, kterou bude provedena úhrada výše citovaného úvěru. Není tedy nutné žádat o prodloužení splatnosti úvěru.

Ing. Lenka Bukovská, místostarostka obce

Naše obec recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevila životnímu prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci 75 televizí, 27 monitorů a 1 180,85 kg drobného elektrika.

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrika ušetřili ekosystém Země. Víme také,

o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytříděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytřídili 75 televizí, 27 moni-

torů a 1 180,85 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 44,06 MWh elektřiny, 2 330,37 litrů ropy, 188,57 m³ vody a 1,54 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 9,40 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 37,58 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na čtyři roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to imponující čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých pěti let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

(Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech).

František Petrásek, starosta

Zájezd na Orlí hnízdo a do solných dolů

Hitlerovo Orlí hnízdo je neoficiální název pro horské útočiště Adolfa Hitlera a jeho nejvěrnějších spolupracovníků, které se nachází poblíž jihobavorského města Berchtesgaden.

Náš zájezd začínal dosti brzo, odjezd byl stanoven na 3.15 hodin. I přes tak brzkou dobu se všichni dostavili k odjezdu a mohlo se vyrazit. Před námi bylo 432 km jízdy autobusem na místo, které se nazývá Orlí hnízdo.

Vlastní horní a hlavní budova Orlího hnízda pak leží nedaleko na vrcholku místní hory Kehlstein. Dopravu k ní zajišťuje místní cestovní kancelář. Z Obessalzbergu k ní byla vybudována nová horská silnice s několika tunely. Vstup do horního hotelu obstarává výtah zabudovaný do nitra hory v délce 124 metrů. Toto horní Orlí hnízdo nechal postavit vůdčív nejbližší spolupracovník a osobní tajemník Martin Borman v roce 1937 jako dárek k Hitlerovým 50. narozeninám. Je z něj opravdu nádherný výhled do celého kraje, o čemž svědčí spousta krásných snímků.

Celý komplex staveb byl na svou dobu velice unikátní a technicky zajímavý. Orlí hnízdo se však nestalo oblíbeným Hitlerovým místem v Berghofu. Báł se totiž případných komplikací při jízdě výtahem, a tak jej navštívil jen asi desetkrát.

Nám byl na celou prohlídku vymezen čas přes dvě hodiny a poté jsme sjeli dolů autobusy cestovní kanceláře. Poté následovala druhá část našeho zájezdu, a to sice návštěva solných dolů.

Solné doly nabízejí zajímavou exkurzi, jsme přece v zemi soli a město Salzburg (Solnohrad) leží jen 30 km odtud. Ze dvou možností nabízejí akčnější zážitek doly v Berchtesgadenu, a předtím tak Alte Saline v nedalekém Bad Reichenhallu. Po zakoupení vstupenky jsme se převlekli do erárních overalů, nasedli na minivláček a vydali se do podzemí. Následovala přibližně hodinová prohlídka včetně dvou skluzavek, holografické projekce, plavby po podzemním jezeře či interaktivní expozice soli.

Po skončení exkurze mnozí neodolali a nakoupili si dárková balení soli v přilehlé prodejně.

A že se zájezd líbil, o tom svědčí ta skutečnost, že byly obsazeny dva autobusy, a na koho nezbylo místo, je vypsán termín třetí, a to sice 5. září 2015. Tak nemusíte být smutní a můžete jet s námi. Doopravdy to stojí za to.

Poděkování patří hlavnímu průvodci a tlumočnickovi v jedné osobě Honzovi Perničkovi z Brna.

Ing. Lenka Bukovská

Parkování na chodnících

Vážení spoluobčané,

obracím se na vás s žádostí a prosbou: „**Neparkujte na chodnících v obci**“. Chodník by měl zůstat z důvodu bezpečnosti průchozí. Víím, že parkování u některých domů je z hlediska malého prostoru před domy problematické, ale snad lze najít řešení, jak auto postavit tak, aby chodci mohli bezpečně projít a nemuseli vstupovat do vozovky.

Zákaz parkování na chodnících a otevření tohoto problému, který je řešen již řadu let, má ale i jiný důvod. Na základě udání některého z občanů obce, které podal na Státní fond dopravní infrastruktury

v Praze, proběhla v obci neohlášená kontrola na dodržování dotačního programu, v rámci kterého byly chodníky postaveny.

Je smutné, že mezi námi žijí lidé, kteří jsou takového jednání schopni. Nevím, co k tomuto kroku daného člověka vedlo, ale měl by si uvědomit, že tímto svým jednáním nepoškozuje vedení obce, ale všechny občany Bořetic. Nedávejme proto, prosím, prostor takovým lidem a pokusme se společně tento problém vyřešit. Děkuji.

František Petrásek

Výzva

Vážení spoluobčané,
obecní úřad žádá občany, kteří si doposud ještě nevyzvedli či nepožádali na obecním úřadě o **bezplatné dodání KOMPOSTÉRU**, aby tak učinili v co nejkratší době.

Celá akce – dotace je vázána smlouvou se Státním fondem životního prostředí ČR. Jedním z požadavků je kompostér do každého domu – čísla popisného v obci. Do konce měsíce června 2015 bylo zatím rozvezeno a vydáno 218 kusů z celkového počtu dodaných 440 kusů. V případě, že naplníme pokrytí – rozmístění v obci 95 % kompostérů nehrozí obci

v případě kontroly žádné postihy, splnění 50–94,99 % je odvod z celkové částky dotace ve výši odpovídající nedosažení indikátorů, splnění 0–49,99 % je odvod ve výši 100 %, tj. 1 199 936,70 Kč.

Žádáme tímto ještě všechny občany Bořetic, kteří doposud nemají kompostér, aby se přihlásili na obecním úřadě. Kompostéry dovezou až do domu pracovníci obecního úřadu a na požádání kompostér sestaví. Všem občanům, kteří se již do projektu zapojili, děkujeme.

František Petrásek

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Jak jsem již psala v minulém zpravodaji, proběhla v naší knihovně „Noc s Andersenem“, která se opět velmi vydařila. Všichni se těšíme zase na příští rok.

V dubnu jsme přivezli hodně zajímavých knih z Výměnného fondu Břec-lav. Tímto bych chtěla upozornit čtenáře, kteří mají knihy z VF, o jejich navrácení. V září je pojedeme vrátit a přivezeme nové. Nové se knihy z VF budou půjčovat čtenářům na 14 dnů, aby se dostalo i na ostatní.

Na poradě knihovníků v Hustopečích, která se koná dvakrát ročně, byla naše knihovna pochválena za výsledky práce za minulý rok 2014.

V období prázdnin bude mít knihovna otevřeno. Děti si mohou dojít zahrát nějakou pěknou stolní hru. Něco pěkného si nakreslit, vymalovat a naučit se techniku zentagle. Zenové kresbičky pomáhají trénovat koncentraci, což ocení všichni, kteří mají problémy se soustředěním – od hyperaktivních dětí po unavené dospělé.

Máme také řadu nových knih a časopisů pro děti a dospělé.

V knihovně je možnost zakoupení folklorních vystřihovánek. Návod na kompletaci najdete na internetových stránkách [www.folklornivy-](http://www.folklornivy-strihovanky.cz)

[strihovanky.cz](http://www.folklornivy-strihovanky.cz). Do budoucna se chystají vystřihovánky z Moravského Slovácka, tedy z našeho okolí.

O novinkách a akcích, které v knihovně proběhly, probíhají a budou probíhat, se můžete dozvědět na stránkách www.knihovna-bořetic.cz a také na zmodernizovaném webu Bořetic www.bořetic.cz.

Od září plánuji pro děti Velkou čtenářskou soutěž. Jedná se o nejvíce přečtených knih za celý školní rok. Ukončení proběhne slavnostním předáním cen panem starostou.

V říjnu nás čeká jako každý rok týden knihoven s řadou různých zajímavých akcí.

Takže když si budete chtít přečíst nějakou pěknou knihu nebo časopis, přijďte do naší knihovny.

Knihovnice Lenka Grůzová

Vědecké sympozium u beček

Již třetí odborné historicko-archeologické sympozium svolala KAVka (Kravihorská akademie věd) tento týden k bečkám. Stává se to již tradicí, že místní amatérští nadšenci pro historii Bořetic pátrající po historii obce, se jednou v roce schází ve sklepech pod Kraví horou s nejlepšími odborníky našeho kraje na archeologii a historii.

Archeology zastupoval již potřetí profesor Unger a skupinu historiků vedla ředitelka Zemského archivu Brno doktorka Smutná. Za náš okres se této akce pravidelně zúčastňuje historik doktor Kordiovský. Amatérští badatelé připravují pro tyto sympozia výsledky svého pátrání v archívech a nálezy z povrchového pátrání nebo z kontrol výkopů v obci. Na tomto sympoziu také předvedli své nálezy hledači kovů z naší obce včetně fotografií nálezů předaných do muzea.

Archeolog profesor Unger popsal nálezy, účel předmětů a jejich stáří. Historici zase na oplátku vždy přivezou nějaké zajímavosti o naší obci. Pak se rozproudila mnohahodinová debata našich amatérů s odborníky, ve které se probírala témata z historie obce, regio-

nu a také problémy se záchranou historických materiálů. Podle plánu z posledního setkání v loňském roce se mělo pokračovat v průzkumu chodby ze studny pod faru. Loni nám to pan farář písemně zakázal, a tak jsme to do tohoto jednání již nezahrnuli. Také další průzkum sklepa Arnošta Zedníka se neuskutečnil a o původu a účelu tohoto sklepa bylo dlouze diskutováno a výsledkem bylo konstatování, že se jedná pravděpodobně o sklep jezuitů z Čejkovic, kteří měli v Bořeticích vinohrady a sklep. Po celé jednání bylo ochutnáváno víno místních vinařů.

Václav Petrásek

Senioři jsou terčem všude, i v Bořeticích

Trestná činnost páchaná na seniorech je velkým problémem. Při okrádání seniorů používají pachatelé stále stejné způsoby. Nejrozšířenějším způsobem vniknutí do domova seniora je vydávání se za pracovníka služeb. Vydávají se za zástupce energetických firem, opraváře spotřebičů či prodejce „atraktivního“ zboží. Velmi častým způsobem je také telefonický kontakt oběti a vydávání se za vnuka, který potřebuje finanční prostředky.

OSVĚDČENÁ LÁKADLA

- „Zvítězili jste ve Velkém rozdávání cen, ale doposud jste se o svou výhru nepřihlásili. Pokud v daném termínu nezatelefonujete na naše telefonní číslo, vaše výhra propadne!“
- Jste vítězem 1. ceny v naší velké akci LOTERIE – ŠTĚSTÍ!!! Pokud uhradíte částku 599 Kč příloženou složenkou, pak na vás čeká výhra v celkové hodnotě 250 000 Kč.
- „Varování“ – hrozí vám dvě životní nepříjemnosti. Jen já vás od nich dokážu ochránit. Stačí pouze poslat poštovní poukázkou malý obnos. Vaše bezpečí stojí za to!!! A navíc přidám vaše šťastná čísla. Vsadte je a stanete se boháči!“

SKUTEČNOST

- Částka za volání na telefonní čísla začínající dvojčíslím 90 se pohybuje od 4 do 99 Kč za minutu. Cena takového telefonátu může být vyšší než vaše výhra, pokud se jí vůbec dočkáte. Ověřte si vždy, jaká je minutová cena hovoru na čísla, které chcete vytočit.
- Na výhru budete čekat marně. Přečtěte si pozorně pomocí lupy miniaturní příložená pravidla hry. Zjistíte, že slibovaná částka 250 000 Kč je určena nejen pro vás, ale pro všechny účastníky loterie. Nebo může být její zisk podmíněn postupem do dalšího kola apod.
- Budete-li požadovat zasláné peníze zpět, dostanete pravděpodobně tuto odpověď: „Nevyhráli jste? Sorry, myslela jsem, že hvězdy nelžou. Alespoň se podařilo odvrátit to nebezpečí, nic se vám nestalo. A ani vás to moc nestálo.“ Nevěřte takovým dopisům a neplaťte příložené složenky. Je to jen způsob, jakým podvodníci vydělávají peníze na pověrčivosti lidí.

Ochrana seniorů je jednou z priorit Policie ČR. Případy seniorů jsou tak ihned v hledáčku zkušených kriminalistů, kteří se snaží zajistit co nejvíce důkazů, které ve výsledku vedou k dopadení pachatele nebo pachatelů. Jejich práci ztěžuje vysoká profesionalita na straně pachatelů. Nejde jen o jejich verbální zdatnost, kdy dokáží vzbudit důvěru a ze seniorů vylákat finanční hotovost, ale také o schopnost se maskovat a používat různé pomůcky, které znesnadňují jejich identifikaci. Další překážkou je skutečnost, že poškození seniori díky svému věku často nejsou schopni poskytnout konkrétní popis pachatele.

V České republice bylo v loňském roce na seniorech spácháno **7 411** trestných činů. Pod výše popsanou legendou bylo okradeno **1 150** mužů a žen a celková škoda přesáhla **36 milionů korun**.

Luštíte rádi křížovky o ceny? Odpovídáte telefonicky na různé soutěžní otázky? Přišel vám dopis od věštkyň, že vám hrozí nebezpečí? Chodí vám do poštovní nebo e-mailové schránky oznámení, že jste se stali vítězem soutěže a získáváte automobil, zájezd nebo peníze?

POZOR, může se jednat o podvod! Nenechte se napálit!

Stanete-li se obětí podvodného jednání obraťte se na nejbližší služebnu Policie ČR nebo zavolejte na linku 158.

Použitá literatura

Policie ČR informační servis (zpravodajství), www.policie.cz/clanek/

František Petrásek, starosta

Kulturní komise obce Bořetice, SDH Bořetice a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice vás všechny srdečně zvou na

15. ročník BĚHU ZA BOŘETICKÝM BURČÁKEM A BĚHU BOŘETICEMI, které se konají v sobotu 10. října 2015.

Start nejmenších špuntů je ve 14 hodin na sóle u kulturního domu.

Start hlavního závodu je v 15.45 hodin.

Občerstvení a pěkné dárky všem účastníkům zajištěny

Happy birthday aneb šťastné narozeniny

Naše farnost již po několikátý rok slavila v měsíci květnu Den rodiny. Účastnilo se mnoho rodin z Bořetic i okolí. Pro děti i rodiče byly již tradičně připraveny sportovní i výtvarné disciplíny, pro nejmenší dětský koutek se spoustou hraček. Děti za svůj vydařený výkon obdržely oblíbené občerstvení, párek v rohlíku, a malý dárek. Dospěláci se tentokrát nejvíce vyřádili při lukostřelbě.

Letos jsme se však nesešli jen k oslavě rodin, ale v měsíci květnu slavil náš duchovní otec Mgr. Andrzej Wąsowicz životní jubileum 40 let. Přichystaných překvapení bylo pro otce během odpoledne více. Nejprve mu schola Deo Gratias zazpívala píseň s názvem: „Balada o trampotách polského Moraváka“, kterou napsala a zkomponovala Veronika Nováková. Poté mu popřál zástup farníků. Ke gratulaci se přidali i zástupci obce, pan starosta František Petrásek a paní místostarostka Ing. Lenka Bukovská, kteří se tohoto dne také zúčastnili. Posledním překvapením byla kapela The Teachers, která navečer začala prvními tóny roztancovávat všechny přítomné generace. Letošní specialitou byla výstavka výrobků a prací nejen farníků, ale i občanů Bořetic, kteří se rádi připojili svými díly, např. kroji, kabelkami, malbami, marmeládami a limonádami, moderními výrobky vypalovanými laserem aj. Po celou akci bylo na stolech přichystané občerstvení,

produkty a pochutiny z domácích kuchyní farnic a farníků. Za všechnu práci, pomoc při organizování a účast všech v tento den je potřeba vyjádřit velké díky! Jistě jsme se všichni cítili jako opravdová rodina, ta je totiž důležitou součástí života každého člověka.

A v červnu naše farnost oslavovala znovu. Další významné jubileum, a to neuvěřitelných 60 let, oslavila naše katechetka, zpěvačka, kostelnice, aranžérka květin Marie Kuchyňková. Při nedělní mši jí popřál pan farář a poděkoval za všechnu dobrou práci, kterou pro farnost koná. S přáním se přidala i paní ředitelka školy Mgr. Ivana Macháčová spolu s dětmi. Všichni jí pak společně předali dary. Ke gratulaci se přidali i zpěváci z Deo Gratias nejen písní, ale také výborným „dortem“ z ovocných košíčků od Dáši Popovské. Po mši byla ohromená paní katechetka překvapena pohoštěním, které schola před kostelem připravila pro všechny farníky, kteří jí tak mohli osobně popřát. Do celého dne se zapojili i přítomní rekreanti a návštěvníci Bořetic. Toto dopoledne se vytvořilo krásné společenství, které bylo jak překvapující, tak dojemné. Oslavenkyně se prý cítila jako ZNOUZROZENÁ, a nebylo to jen názvem písně z pera Veroniky Novákové, která jí byla při mši zpívána.

farníci

Den dětí u hotelu Kraví hora

Poslední červnová neděle byla ve znamení hrátek pro děti. Obec Bořetice ve spolupráci s hotelem Kraví Hora uspořádala zábavné odpoledne u hotelového rybníčku pro všechny děti, které si chtějí hrát a skotačit. A že se jich taky sešlo!

Každý u vstupu obdržel malý kupón na občerstvení a jeden los na tombolu. A potom už hurá na jednotlivé atrakce. Svězt se na segway, ulovit si rybičku, vyrobit si obrázek z písku, nechat si namalovat něco na obličej, zkusit si střelbu ze vzduchovky, překonat pavoučí síť. Snad největší zajímavostí byl skákací hrad a vodní radovánky s hasiči, sestřelit proudem vody kužel anebo jednoho z hasičů, to bylo něco, co se nedá doma vyzkoušet. Zábavné dopoledne zpestřilo vystoupení děvčat pod vedením paní Hlaváčové a vystoupení se psem slečny Tesárkové a její fenky Rosetky v dogdancingu na téma u moře.

Na závěr každý dětský účastník obdržel kofolu a špekáček k opečení.

Poděkování patří všem organizátorům z hotelu Kraví hora, z obce Bořetice, vedoucím z tábora Kdousov a všem hodným sponzorům za dárky jak do tomboly, tak k snědení.

Za rok zase na louce u hotelu!!!

A teď hurá na prázdniny.

Ing. Lenka Bukovská

Tenisový klub Bořetice 2012 - činnost za 1. pololetí roku 2015

Letošní tenisová sezóna začala opět zimním turnajem v Kurdějově. V pořadí již pátý ročník ve čtyřhrách se odehrál 10. ledna. Turnaje se zúčastnilo sedm dvojic z Bořetic a blízkého okolí. Dvojice sehrály zápasy každý s každým a vítězem se stala dvojice Pavel Koláček a Michal Krajča z Popic. Neuskutečněný družební turnaj z listopadu loňského roku se odehrál 31. 1. 2015 ve Šternberku. Turnaj se hrál ve dvou skupinách po třech týmech. V každém týmu byli tři (v jednom týmu i čtyři) hráči z družebních oddílů. S tímto zajímavým systémem se nejlépe vypořádala domácí trojice, Marie Mašílková, Jiří Stránský a Pavel Čech a po zásluze zvítězila.

Poté v klubu zavládla trochu nejistota, jestli budeme i nadále mít v nájmu kurty a budovu šaten z důvodu problémů místní TJ Sokol. Všechno pro nás dobře dopadlo. A před zahájením letních turnajů

proběhla na tenisových kurtech brigáda na zvelebení areálu tenisových kurtů. Prvním turnajem v jarních a letních měsících byl druhý ročník „Prvomájového turnaje“ určený pro domácí hráče ve

Zimní turnaj mistrů – účastníci

Zimní turnaj mistrů – vítězové

Letní turnaj mistrů – účastníci

Letní turnaj mistrů – vítězové

Prvomájový turnaj – účastníci

čtyřhře. Turnaj se odehrál až 8. května, protože na prvního máje nám nepřálo počasí. Turnaje se zúčastnilo sedm dvojic, když se před začátkem turnaje jednotlivé dvojice losovaly. Po napínavých a vcelku vyrovnaných bojích se vítězem stala dvojice Jiřina Odstrčilová a Pavel Bárta. V pořadí již devátý ročník ve čtyřhře „Letní turnaj mistrů“ se uskutečnil 4. července. Těto již tradiční akce se zúčastnilo sedm dvojic z Bořetic a okolí. Za velkého vedra a po vyrovnaných zápasech, kdy dvojice hrály každý s každým, se vítězem turnaje stala dvojice Oldřich Pelikán a Richard Chalupa z Boleradic. Nezahálela ani naše nastupující generace, jejich turnaj ve dvouhrách se odehrál 5. července. Turnaje se zúčastnilo 16 hráčů domácích i přespolních. Za ještě většího vedra než den předtím se vítězem stal Jaromír Grůza z Bořetic. Letošní vyvrcholení tenisových turnajů bude 18. 7., kdy se uskuteční letní turnaj s naším družebním klubem ze Šternberka. O tomto turnaji budeme informovat v dalším vydání Bořetických listů.

Ani v ostatních aktivitách jsme nezháleli. Na začátku roku se nám podařilo podat žádost o dotaci na rozšíření hřiště a tréninkové stěny. Dotaci jsme podávali prostřednictvím obce z důvodu, že o dotaci může žádat pouze vlastník pozemků. Na kurty jsme nechali vyrobit lavičky pro hráče. V plánu máme i zastřešení prostoru vedle šaten, ale o dotaci na tuto akci budeme žádat v příštím roce. V letošním roce vypsala dotaci i obec. Tenisový klub v termínu požádal o dotaci a zastupitelstvem obce mu byla přidělena dotace ve výši 12000 Kč na profesionálního trenéra pro děti a mládež.

Účastníci Big Head Open

Zimní turnaj mistrů, 2015

1. Pavel Koláček, Michal Krajča
2. Leoš Cichra, Pavel Bárta
3. Jindřich Demela, Drahoslav Stehlík

Družební turnaj, zima 2015

1. Marie Mašlíková, Jiří Stránský, Pavel Čech
2. Petr Machač, Pavel Bárta, Jan Vyhnánek
3. Iva Kubešová, Jiří Kubát, Luboš Konečný, Ščudla Josef

Prvomájový turnaj, 2015

1. Jiřina Odstrčilová, Pavel Bárta
2. Anna Marie Zloská, Jaroslav Springer
3. Petr Zemánek, Milan Herůfek

Letní turnaj mistrů, 2015

1. Oldřich Pelikán, Richard Chalupa
2. Pavel Stránský, Roman Svobodný
3. David Cvingrál, Milan Herůfek

Big Head open, 2015

1. Jaromír Grůza
2. Jiří Kuchyňka
3. Petr Němec

Za tenisový klub Ing. Petr Machač a Milan Herůfek

Dny tenisu v Bořeticích

Ve dnech 17.–23. 8. 2015 se uskuteční na tenisových kurtech v Bořeticích dny tenisu pro děti a dospívající mládež pod vedením profesionálního trenéra.

Kdo má zájem, ať neváhá a zavolá na tel. čísla
734 354 236, 736 626 401 nebo 737 759 968.

Diakonie Broumov,

sociální družstvo

Obecní úřad

691 08 Bořetice

V Broumově 17.6. 2015

Vážená paní starostko,

Vážený pane starosto,

srdečně Vám děkujeme za přízeň, kterou jste nám projevili.

Nesmírně si vážíme, že jste si i přes pracovní vytíženost našli čas, abyste zorganizovali sbírku a pomohli nám v naší činnosti. Děkujeme Vám za angažovanost, kterou jste projevili v dobrovolné činnosti pro naši organizaci. Bez Vás bychom nemohli vykonávat naše poslání.

Děkujeme občanům za jejich štědrost a ochotu pomoci lidem v nouzi. Je obdivuhodné, že vyvinuli tolik úsilí, aby nezištně podpořili vyhlášené sbírkové akce.

Dovolujeme si proto apelovat na Vaši solidaritu a požádat Vás o pořádání sbírek použitého textilu i nadále, byť budou ve vaší blízkosti umístěné naše pískově-žluté kontejnery či kontejnery konkurenčních firem.

Pevně věříme, že nám zachováte přízeň a těšíme se na další spolupráci.

Se srdečným pozdravem

PhDr. Vítězslav Králík

předseda družstva a generální ředitel

Název a adresa sociálního družstva	Bankovní spojení	
Diakonie Broumov, sociální družstvo	KB a.s., (Broumov)	Česká spořitelna, a.s. (Broumov)
Husova 319, Velká Ves	38739601/0100	1302698349/0800
550 01 Broumov	43-7392150287/0100	2575059379/0800
Tel/fax +420 491 524 342	e-mail: diakonie@diakoniebroumov.org	
web: www.diakoniebroumov.org	www.facebook.com/broumovdiakonie	
Zapsáno v OR, u KS Hradec Králové, oddíl Dr, vložka 1546	IČO 49289977	DIČ CZ49289977

Sokol v Bořeticích 2015 – šedesát let fotbalu v Bořeticích Reakce na článek

Reaguji na výše uvedený článek, zveřejněný v Bořetických listech (BL) č. 1/2015. V Bořetickém fotbalu jsem byl od roku 1995, kdy jsem začal trénovat žáky (skončil jsem v roce 2007, protože jsem nesouhlasil s koncepcí nového vedení, která byla založena na cizích a placených hráčích). S historií do roku 1995 tudíž nebudu s autorem článku, Václavem Petráskem polemizovat. Od zmíněného roku toho vím hodně a Václav Petrásek měl asi špatné informátory nebo zdroje, protože jsou v tomto článku uvedené hodně zkreslené informace.

Ve výše zmíněném článku Václav Petrásek uvádí, že po Františku Jakubcovi nastoupil do funkce předsedy TJ Sokol Martin Vojtěšek. To není pravda. Před ním byli ještě tři předsedové. V letech 1996–1999 František Petrásek, v 1999–2002 František Otáhal a v 2002–2007 Milan Herúfek. Až po té nastoupil Martin Vojtěšek a je pravda, že po sportovní stránce se Sokolu dařilo (ale za jakou cenu...). Ale již není v článku zmínka nic o tom, že po ekonomické stránce to nebyla žádná hitparáda. Další výbor, který přišel v roce 2012 v čele s předsedou Ing. Václavem Kadlecem, přebíral dluh ve výši 462 136 Kč (viz BL č. 2/2012). V té době TJ Sokol prodal část pozemků ve sportovním areálu obci za cenu cca 103 tisíc korun.

Dále Václav Petrásek uvádí, že sportovní budují (nové hřiště, šatny, členové chodili na brigády atd.). Ale asi ve své „skromnosti“ zapomněl napsat, že za jeho starostování bylo v letech 2003–2006 také budováno a investováno ve sportovním areálu cca 9,5 mil. korun (viz BL č. 1/2012). V tomto období byly postaveny nové šatny, staré šatny byly zrekonstruovány a bylo zbudováno víceúčelové hřiště. Z více než poloviny byly tyto akce postaveny za dotační peníze. Na získání dotačních peněz měla velkou zásluhu Jaroslava Schejbalová, tehdejší ředitelka RS ČSTV, a Ladislav Šustr, tehdejší poslanec, skromným dílem přispěl i autor tohoto článku. V roce 2012 bylo na nových šatnách dobudováno podkroví, které slouží jako ubytovna.

Na konci článku Václav Petrásek vyjmenovává, kdo se významně zasloužil o úspěchy kopané v Bořeticích. Myslím, že zapomněl, mimo jiné, na Bohumila Fridricha, který především v letech 1996–1999 zachraňoval Sokol. V té době bylo v podstatě v TJ Sokol bezvládní a jenom díky jeho přístupu a odpovědnosti TJ Sokol neskončil již v těchto letech.

V poslední větě Václav Petrásek svádí víceméně současnou situaci na obec, což také není pravda. Za situaci, ve které se TJ Sokol v dneš-

ní době nachází, si může klub sám. V letech 2007–2011 dostala TJ Sokol na příspěvcích na činnost a provoz od obce více jak 840 tisíc korun, což není malá částka (viz BL č. 2/2012). V roce 2012 byla mezi TJ Sokol a obcí podepsána smlouva o tom, že provozní náklady bude financovat obec, sportovní činnost si bude financovat TJ Sokol sám. Roční náklady na provoz činí cca 180 tisíc korun. Takovéto počínání je i ve většině okolních obcích a myslím, že je to v pořádku. V neposlední řadě si TJ Sokol v letech 2013–2015 (za předsednictví Jiřího Kadlece, Martina Michny a od roku 2015 opět Jiřího Kadlece) prodal budovu Mlýnské, zdroj stálých příjmů za nájem, a za dva roky se jim podařilo všechny finanční prostředky utratit (cca 1,6 mil. korun). To také nesvědčí o prozíravosti vedení TJ Sokol.

Doporučuji tedy Václavu Petráskovi, aby si informace lépe ověřoval, než něco napíše a nechá vytisknout. Jinak jeho článek v BL č. 2/2014–„Editorial“ (který nejen já považuji za vůbec nejhorší příspěvek v historii BL), kde slibuje mimo jiné, že „...BL budou zdrojem odborně prověřených článků“, vyznívá do ztracena!!!

A ještě dvě poznámky. TJ Sokol se nikdy oficiálně „Celtik Bořetice“ nejmenoval. Je to jenom neoficiální název klubu. Zatím se nikdo nepokusil o jeho oficiální přejmenování. Druhá poznámka se týká hráčů. Václav Petrásek vyjmenoval cizí hráče, kteří hráli za Bořetice. Při výčtu zapomněl na domácí hráče. Sice jich nebylo v tom období mnoho, ale za všechny budu jmenovat jednoho, a tím je Kamil Kadlec. Nejen že se po fotbalové stránce všem cizím fotbalistům minimálně vyrovnal, ale za rok 2012 byl vyhlášen nejlepším fotbalistou okresu Břeclav (sice za klub FK Vrbice 1959, ale fotbal se naučil hrát v Bořeticích).

Milan Herúfek

bývalý hráč, trenér a předseda TJ Sokol Bořetice

současný jednatel FK Vrbice 1959

**Obec Bořetice je na Facebooku!
Přidejte se k nám!**

Stroj času 2015

Druhý týden letošních prázdnin jsme se s táborníky z Kdousova vypravili na cesty časem. Stroj času se nám však porouchal, a tak bylo každý den překvapením, v jaké době se probudíme. Jako každoročně jsme se rozdělili do čtyř týmů podle barev a vymysleli si svá jména a vlajky. Zelení Šňapíci, modří Blue Rebels, červení Chili a žlutí Mimoni.

První den jsme se objevili v 5. století ve staré Anglii v dobách rytířů a krále Artuše. Všechny děti se rázem proměnily v panoše a jejich cílem bylo splnit sedm rytířských ctností, aby mohly být pasování na rytíře. Královna Anniova a král Taduš na plnění dohlíželi a večer mohli všechny děti pasovat.

Další den jsme se probudili do dob Starověkého Egypta. Kleomája a Kleoáda – dvě egyptské královny – sdělily dětem, že je nutné egyptským bohům někoho obětovat, a to byl čas pro pokřtění našich nových instruktorů – Míši, Barči a Tadeáše. Dopoledne se děti učily hieroglyfy a vyráběly papyrus. Odpoledne nás zastihl hněv Anubise a sprchlo, proto děti soutěžily jednotlivě na malých stanovištích. Večer bylo promítání „Asterix a mise Kleopatry“.

Další den nás stroj zanesl do roku 1970 do časů Hippies. Všechno bylo krásné a sluníčkové a děti se učily spolupráci. Především na

hře pointilismus – ťupkovaná. Na této hře jsme kreslili různými částmi těla krásné obrazy, které jsme večer vydražili na festivalu hudby a umění.

Ve čtvrtek jsme se ocitli v pravěku pod vedením Karol a Honzy na bezruké štafetě, zahráli jsme si na slepicomuty a dobu ledovou.

Pátek se nesl v duchu roku 2500 a robotů. Dopoledne se hledala genetická stopa lidské rasy z této doby a odpoledne se našel čas na focení i oblíbenou hru poklad. Večer byl táborák a letos za zvuku dvou kytar! Nechyběla ani stezka odvahy a sobotní rýžování a diskotéka.

A jestli se vám děti vrátily hnědé jako čokoláda, nebyly u moře, ale s námi na Kdousově v těch nejslunečnejších dnech.

Ing. Lenka Bukovská

Pozvánka

Zveme všechny příznivce pěkné moravské písničky na

PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ,

které se uskuteční již tradičně

v sobotu 1. srpna 2015 ve 20 hodin

na sóle u kulturního domu.

V programu vystoupí mužské sbory z Němčiček a Svodničan z Bořetic.

K tanci a poslechu hraje cimbálová muzika Lašár z Velkých Pavlovic.

Vstupné dobrovolné.

Občerstvení zajistí letošní stárci a stárky.

Přijďte si odpočinout při pěkné písničce od předhodového shonu, pozvěte své přátele k posezení při skleničce dobrého vína a v příjemné atmosféře.

Srdečně zvou pořadatelé – kulturní komise obce a mužský sbor Svodničan.

Kravihorské letiště bylo plné letadel

Od soboty 4. července do pondělí 6. července bylo kravihorské letiště plné ultralehkých letadel, rogal a vrtulníků. Létalo se zde již šesté kolo navigační soutěže a uskutečnilo se zde soustředění mladých pilotů, kteří v neděli a pondělí nacvičovali start, přistání, řešení nouzových situací a ekonomické disciplíny.

V sobotu se létala navigační soutěž, která byla nejnáročnější. Účastníci museli přeletět několik desítek, na mapě vyznačených kontrolních bodů. Letošní trasu vytyčoval znovu letecký nadšenec Ing. Ivo Lengál. Před soutěží pilotům předal mapu, ve které byly vyznačeny kontrolní body, celá trasa letu a fotografie okolí kontrolních bodů. Úkolem pilotů a navigátorů bylo proletět celou trasu ve vyznačeném pořadí co nejpřesněji a průlet nad každým otočným bodem museli zaznamenat a zakreslit do mapy. Nejtěžší to měli piloti rogal, neboť letěli sami, a tak se museli věnovat nejen pilotáži rogala, ale i sledovat krajinu, mapu a průlety nad kontrolními body zaznamenat. Soutěžilo se v kategoriích rekreační a sportovní.

Další částí soutěže bylo přistání do „decku“ na přesnost přistání. Deck je obdélník vyznačený na přistávací dráze o rozměrech 100 × 20 m. Piloti tuto vyznačenou plochu přirovnávají k přistávací dráze na mateřské letadlové lodi. Přesnost přistání v decku se hodnotí body. V prvních 25 m je to 250 bodů a pak se body odpočítávají. Přistání před a za vyznačenou plochu decku se počítá 0 bodů, neboť letadlo spadlo do moře.

Každý den přicházelo sledovat soutěž, starty a přistání množství návštěvníků a někteří měli i možnost se proletět nad krajinou André. Další sledovali starty a přistání letadel se skleničkou vína v ruce od sklepů. Poloha letiště Kraví hora je vybírána pro tyto soutěže proto, že má vynikající zázemí ve sklepní lokalitě Kravihorské republiky s velkým hotelem a dalšími možnostmi ubytování. Krásné a velmi teplé počasí lákalo posádky k nocování ve stanech nebo pod křídlem svých letadel.

Soutěže se zúčastnilo 27 posádek. Kategorii rekreačních pilotů, kteří nelétají soutěže, ale je jim umožněno si to vyzkoušet, vyhrála posádka Ančinec Pavel – Ančinec Jaroslav z aeroklubu Cheb před druhou posádkou Šimík Vladimír – Šimík Petr z aeroklubu Kyjov. Sportovní kategorii vyhrála posádka Jonáš Petr – Krameriusová Lucie z aeroklubu LKLT před druhou posádkou Krajča Jiří – Rázová Ilona. Ceny předával mimo vedení klubu i prezident Kravihorské republiky nafurt V. Petrásek.

Václav Petrásek

Foto: Robert Stohanzl

www.boretice.cz

Kulinářské okénko

Drobenková buchta s meruňkami

Drobenka:

450 g másla
800 g polohrubé mouky
2 kypřicí prášky do perníku
400 g cukru krupice

Náplň:

meruňky
2 zakysané smetany
2 bílé jogurty
2 lžíce medu
1 vanilkový pudinkový prášek
2 vanilkové cukry

Postup

Z mouky, másla, cukru a prášků do perníku si vytvoříme drobenku. 3/4 drobenky namačkáme na dno velkého plechu s vyšším okrajem a pořádně „umačkáme“. Zakysanou smetanu smícháme s jogurty a medem a dobře vmícháme pudinkový prášek. Natřeme na droben-

ku a na tuto náplň rovnoměrně rozsypeme vanilkové cukry. Nakrájíme meruňky nadrobno. Navrstvíme je na náplň a hustě zasypeme zbytkem drobenky.

Dáme péct do trouby na 200 °C na 25 minut na spodek a na 15 minut vrch buchty.

Zapečené meruňky s nivou a anglickou slaninou

5 vyzrálých meruněk
10 plátků anglické slaniny
niva na kostky
pepř

Postup

Meruňky rozpůlíme a vytáhneme pecky. Do důlku dáme sýr a lehce opeříme. Zabalíme do slaniny. Spícháme párátkem a pečeme v předem vyhřáté troubě do zrůžovění slaniny. Variace sýrů dle své chuti můžeme měnit.

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Pan Jiří Uher, Uherčice za 200 Kč
Pan Jindřich Dundálek, Brno za 400 Kč
Paní Marie Dráždilová, Bořitov za 1 000 Kč
Pan Zdeněk Pazderka, Bořetice za 1 000 Kč
Paní Jana Konečná, Velké Bílovice za 200 Kč
Pan Václav Bařina, USA za 2 000 Kč
Manželé Marie a Pavel Veverkovi, Velké Pavlovice za 200 Kč

Manželé Blanka a Antonín Habřinovi, Bořetice za 300 Kč
Paní Ludmila Podešťová, Uherský Brod za 300 Kč
Pan Oldřich Jedlička, Formóza, Brod nad Dyjí za 500 Kč
Bc. Alena Újezdská, Bořetice za 400 Kč
Paní Pavlína Šafránková, Janov za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Společenská kronika

Vítejte mezi námi

březen:

Antonín Michna

duben:

Daniel Secký, Matyáš Šálek

červen:

Mikuláš Langer

Sňatek uzavřeli

duben:

Hana Kadlecová – David Mareček

červenec:

Zuzana Cichrová – Jan Čumpa

Barbora Grůzová – Pavel Štrobach

Jubilanti

Jubilanti 70 let

červen:

Jan Zeman

srpen:

František Dufek

Jaroslava Šnajdrová

Josef Vala

Jubilanti 75 let

květen:

Anna Langerová

Jubilanti 80 let

květen:

Jan Příbyl

červen:

Jan Kadlec

Jubilanti 85 let

červenec:

Ludmila Dufková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli

únor: Svatoslav Sladký

červen: Božena Sychová

duben: Jindřiška Lubalová

červenec: Marie Pešová

Kotlíkové dotace v Jihomoravském kraji

Možná jste informaci o tomto připravovaném dotačním titulu již zaregistrovali v médiích. V rámci Operačního programu Životní prostředí budou moci fyzické osoby, vlastníci rodinných domů, požádat o dotaci na výměnu stávajícího zdroje na pevná paliva za nové moderní zdroje tepla.

Plánem Ministerstva životního prostředí je do roku 2020 vyměnit v ČR 80 tisíc zastaralých kotlů na pevná paliva, přičemž v Jihomoravském kraji bude v příštích dvou letech vyměněno min. 900 kotlů. Podpora na kotlíkové dotace bude občanům našeho kraje plynout prostřednictvím výzev vyhlášených Jihomoravským krajem jako příjemcem dotace. Za tímto účelem je v současné době připravován „zastřešující“ krajský projekt.

Stávající kotel na pevná paliva můžete vyměnit za:

- kotel na pevná paliva,
- plynový kondenzační kotel,
- tepelné čerpadlo.

V kombinaci s výměnou zdroje tepla na vytápění bude umožněno realizovat instalaci solární termické soustavy, a také tzv. mikroenergetická opatření, např. zateplení střechy nebo půdních prostor, zateplení stropu sklepních prostor nebo podlahy, dílčí výměna oken, výměna vstupních nebo balkonových dveří atd.

Výše dotace se bude pohybovat od 70 do 85 % dle typu kotle a dle obce, ve které se rodinný dům nachází, zbylý podíl hradí žadatel z vlastních zdrojů. V případě, že je výměna kotle realizována v obci, která byla Střednědobou strategií ochrany ovzduší označena jako prioritní území, bude výše podpory navýšena o 5 %. Bořetice bohužel takovou obcí nejsou, tzn. pro naše občany je max. dosažitelná výše podpory 80 %.

Maximální výdaje na jeden projekt jsou 150 tis. Kč, max. výše dotace bude 127,5 tis. Kč, přičemž výdaje na „mikroenergetická“ opatření mohou být max. do výše 20 tis. Kč. Celkově by v novém programovacím období mohl Jihomoravský kraj, resp. jeho občané,

na výměnu kotlů vyčerpat více než 400 mil. Kč, z toho v prvních dvou letech více než 130 mil. Kč.

Způsobilé výdaje budou zahrnovat zejm. projektovou dokumentaci, stavební práce, dodávky a služby spojené s realizací zařízení a realizací či úpravou otopné soustavy, dodávka a instalace akumulační nádoby, realizace „mikroenergetických“ opatření (viz výše), služby energetického specialisty související s potvrzením vhodnosti „mikroenergetických“ opatření (toto potvrzení bude součástí žádosti o dotaci), dále náklady na zkoušky nebo testy související s uváděním majetku do stavu způsobilého k užívání a k prokázání technických parametrů a náklady na pořízení Průkazu energetické náročnosti budovy.

Podporována nebude výměna stávajících plynových kotlů ani jiných zdrojů kromě zdrojů na pevná paliva, výměna kotle spalujícího výhradně biomasu za kotel spalující uhlí, výměna stávajícího kotle s automatickým přikládáním paliva a výměna zdrojů tepla, které byly v minulosti podpořeny z jiných dotačních titulů.

Pokud vlastníte rodinný domek, který je vytápěn kotlem na pevná paliva, a budete chtít této dotace využít, musíte ještě chvilku vydržet. Vyhlášení prvních výzev pro občany je plánováno na přelom roku 2015/2016, resp. začátek roku 2016. Již nyní se ale se svými dotazy můžete obracet na pracovníky Krajského úřadu JMK (michna.jiri@kr-jihomoravsky.cz, skacelova.jana@kr-jihomoravsky.cz). Další informace jsou dostupné také na webu www.opzp.cz, popř. na stránkách Jihomoravského kraje www.kr-jihomoravsky.cz, kde je také zveřejněn dotazník předběžného zájmu o kotlíkové dotace, který můžete vyplnit.

Ing. Jiří Michna

Milí občané, sháníme různá povídaní, písničky a zvyky ze svící.
Prosím texty posílejte na webboretice@seznam.cz. Děkujeme

CHCEŠ SE STÁT MLADÝM HASIČEM? CHCEŠ NÁM POMOCT VYHRÁVAT? MÁŠ ŠANCI.

Ve čtvrtek 6. srpna v 16 hod v parku u hasičky pořádá SDH Bořetice nábor mladých hasičů.
Minimální věk – předškoláček 2015/2016.

Mladí hasiči Bořetice

Letošní sportovní sezónu zahájili naši mladí hasiči už v únoru, a to na soutěžích v uzlování. Tyto soutěže proběhly tradičně v Perné a ve Starovicích, soutěží se buď ve čtyřčlenném družstvu, anebo jako jednotlivci v kategorii mladší a starší žáci. Našemu dosti omlazenému družstvu mladších, ale i jednotlivcům se i přes bojovné a někdy velmi těsné výsledky při úvazu čtyř uzlů nepodařilo dosáhnout na medaile, ale i přesto jsme byli všichni spokojeni, soutěže jsme si užívali a hlavně sbírali cenné zkušenosti.

Po skončení sezóny „uzlovaček“ jsme se začali připravovat na další disciplínu požárního sportu, v našem případě nejoblíbenější požární útok. Ještě než nás počasí pustilo do parku, probíhaly naše čtvrtletní setkání v místní tělocvičně, kde nejoblíbenější činností našich dětí je vybíjení, ale začali jsme trénovat i spojování hadic. Hned, jak nás počasí pustilo, naše tréninky se přesunuly do parku a tam už probíhala příprava na požární útoky na „ostro“ a při pěkném počasí jsme si i zastříkali vodou, což možná pocítily i někteří naši spoluobčané :-).

I letošní jarní sezóna se nesla v duchu spolupráce s našimi sousedy z SDH Velké Pavlovice. I díky tomu se naše družstvo mladších a „pavlovská“ družstva mladších a starších mohla zúčastnit většího počtu soutěží. My jsme se nakonec zúčastnili šesti soutěží v požárním útoku:

8. 5.	Cvrčovice	6. místo	čas 22:65 s
10. 5.	Velké Pavlovice	6. místo	čas 24:40 s
23. 5.	Novosedly	6. místo	čas 24:16 s
30. 5.	Valtice	4. místo	čas 20:28 s
20. 6.	Sedlec	11. místo	čas 28:06 s

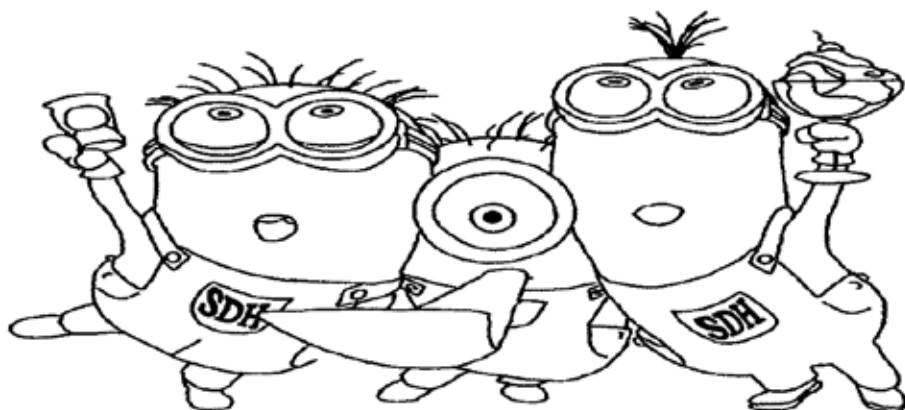
Nejvíce nás ale potěšila soutěž konaná 13. 6. v Ladné. Ve druhém pokusu děti zabojovaly, stopky se zastavily v čase 21:01 a při nástupu náš tým obdržel velký pohár a stříbrné medaile za úžasné druhé místo. Další sportovní úspěchy si naše děcka prožila v dresu SDH Velké Pavlovice na soutěžích ve Voděradech a Bulharech, tento dres také celou sezónu oblékala naše jediná starší žákyně Eliška Škrancová. Soutěží na Břeclavsku se průměrně zúčastňuje 16 družstev mladších a 10 družstev starších žáků, a proto nás pohled na výsledky letošní sezóny velice těší.

Nyní máme měsíční hasičské prázdniny a další naše setkání bude ve čtvrtek 6. srpna v parku, jako vždy v 16 hod, kde se uskuteční nábor nových mladých hasičů. Naši činnost můžete také sledovat na www.facebook.com – Mladí hasiči Bořetice.

Za mladé hasiče z Bořetic děkuji obci Bořetice a místní škole za podporu, rodičům a sponzorům za příspěvky na dresy, dopravu na soutěže a trpělivost.

Milan Foler
SDH Bořetice

**SDH Bořetice děkuje za podporu všem občanům,
Obecnímu úřadu a Zemědělskému družstvu při sběru železa.**

Děkujeme.

**A za odměnu si nás můžete vybarvit.
SDHHHHHHHH.....**

**Sběrem železa jsme získali 23.717Kč a mladí hasiči
se tak můžou těšit na nové prilby.**

Základní škola

Závěr školního roku byl velmi náročný, děti se snažily, aby jejich vysvědčení bylo co nejlepší. Většině z nich se to také podařilo a všichni si jistě zaslouží pochvalu za snahu.

Letošní školní rok byl sportovně zaměřený v duchu názvu celoročního školního projektu SPORTUJEME RÁDI A JSME KAMARÁDI. Žáci si skutečně užívali pohybu nejenom na novém školním hřišti, které bylo minulý rok vybudováno. I když se téma pro příští školní rok změní, ve sportování budeme rádi pokračovat. Jak se na správné sportovce patří, i letos si naši žáci přivezli cenné medaile a ocenění z přátelských soutěží v ZŠ Kobylí a ZŠ Velké Pavlovice. Žákům se dařilo i ve sběru starého papíru. Naše škola se umístila na 3. místě v kategorii celkového množství nasbíraného papíru a na 2. místě v celkovém množství v přepočtu na jednoho žáka. Takže jako bonus jsme získali 2x 5 000 Kč. Vítěznou třídou se stali letošní čtvrtáci, kteří spolu s nejlepšími sběrači školy opět navštívili Wikyland Brno, kde si užili krásné zábavné dopoledne. Ze získaných finančních prostředků byly nakoupeny hračky pro děti v mateřské škole a zbytek bude použit

na nové pomůcky ve školní družině. Děkujeme všem, kteří nám se sběrem pomáhali

Největší slavností konce školního roku bylo naše tradiční závěrečné vystoupení, které se dětem i žákům velmi povedlo. Školáci si užili zajímavý výlet do Ekocentra v Janově dvoře, školčata letos navštívila Lednici. Nechyběla ani tradiční exkurze našich pátáků do Prahy. Letošní výlet byl obohacen o návštěvu v České televizi, která se našim pátákům nesmírně líbila. Mohli si vyzkoušet stát před kamerou i za kamerou, zúčastnili se přímého natáčení pořadu pro děti. Absolventům přeji mnoho úspěchů na 2. stupni. Nemohu ale také opomenout naše nové prvňáčky, na které se ve škole moc těšíme.

Dětem, rodičům, paní učitelkám a čtenářům BL přeji pěkný zbytek prázdnin, krásné léto a veselé hody.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Mateřská škola

Poslední zvonění dětí mateřské školy v jídelně symbolicky ukončilo školní rok 2014/2015.

Poslední den školního roku 30. 6. 2015 se přišly děti rozloučit s písničkou a kytarou i s paní kuchařkami do jídelny. V letošním roce se k nám se zpíváním přidali i rodiče. Po písničkách a zvonění zvonků následoval příchod dětským šampusem a s přáním krásných prázdnin jsme se rozešli. Děti na lehátka, rodiče domů a paní kuchařky do kuchyně. Tímto dnem některé děti odcházely na prázdniny, jiné zůstávaly ještě do 17. 7. 2015.

Bc. Radomíra Mainclová, vedoucí učitelka MŠ

Na co se děti, paní kuchařky, paní uklízečka a paní učitelky o prázdninách nejvíce těší, co budou dělat a co je to vlastně dovolená? To se dovíte v naší anketě. (Můžete si tipnout, kdo co řekl.)

Na co se těším o prázdninách:

- do Turecka
- na dovolenou
- na ryby s tatškou
- na chalupu, lyžování, na jízdu vlakem a autem
- s Katkou na moře
- na Slovensko na bazény, na tobogány – pojedou tam s mamkou a sestrou
- na klid a čas

Co budu dělat o prázdninách:

- hlavně vařit, uklízet, dělat domácím servis a možná si přečtu knížku
- vařit, vařit, vařit a vařit

- budu se válet u moře
- uklízet a jezdit na výlety
- možná pojedeme do Turecka nebo na Slovensko

Co je to dovolená:

- moře, voda a bazén
- to se maže na chleba?
- když jdeme plavat
- stánek v Praze (prodává se tam zmrzlina)
- že někam pojedeme nebo poletíme
- bazének a tobogány a „možeš“ se tam aj ubytovat
- jako víkend, že si tam „možeš“ odpočinout
- to slovo neznám
- nevím
- odejít někam pryč – z domu
- ležet a s nikým nemluvit
- když nepotřebuji hodinky a hlídat čas
- absolutní dobití baterek
- nevím, co to slovo je

Nikdo z dotázaných nevedl hru na počítači, televizi, to je velká výhra (zatím).

Na dotazníku spolupracovaly učitelky MŠ Bořetice.

1. třída

Průzkum o budoucím povolání v 1. třídě

	FARMÁŘKOU, protože mám ráda koně a zvířata. Adéla	
KVĚTINÁŘKOU, protože se mi líbí květiny. Natálie		KVĚTINÁŘKOU, protože mám ráda květiny. Barbora
ZUBAŘKOU, léčí zuby. Míša		PEKAŘKOU, protože ráda pečou. Sabina
VETERINÁŘKOU, protože mám ráda zvířata. Anna		FOTBALISTOU, NEJLÉPE BRANKÁŘ, protože chodím na trénink. Šimon
PRODAVAČEM, protože jenom počítá. Edward		
		ŘIDIČEM VLAKU A OPRAVÁŘEM SILNIC. Richard

Co jsme se v 1. třídě naučili...

Naučil jsem se číst a počítat. Tom
 Naučila jsem se slova a pořádky. Sabina
 Naučila jsem se zpívat nové písně. Adéla
 Naučil jsem se sešít a odšít do 20. Šimon

Naučila jsem se číst, psát, počítat. Helena
 Naučila jsem se hrát matematický fotbal a dobře počítat. Natálie
 Naučila jsem se psát psacími písmeny. Míša
 V prvnici jsem se naučila poznávat zvířátka. Anna
 Naučil jsem se otechna plemena, u mím je přičíst. Richard
 Naučil jsem se hrát hry. Eda

2. třída

Druháci se těší na léto.

3. třída

Byli jsme třetíci.

Ve škole mám nejraději výlety. Nejvíce se mi daří v tělocviku. Ve třetí třídě bylo nejlepší naše vystoupení s kruhy. Ve volném čase hraji fotbal. Moji nejlepší kamarádi jsou Adam, Daniel, Petr a Seba. Těším se na stanování s Adamem.

Daniel Bauer

Ve škole mám nejraději pracovní činnosti. Nejvíce se mi daří v matematice. Ve třetí třídě byla nejlepší matematika. Ve volném čase hraji na počítači. Moji nejlepší kamarádi jsou Daniel B. a Petr, Těším se na čtvrtou třídu.

Sebastian Ondryáš

Ve škole mám nejraději matematiku, nejvíce se mi v ní daří. Ve třetí třídě byla nejlepší paní učitelka. Ve volném čase si hraji. Mým kamarádem je Damián. Těším se na čtvrtou třídu.

Martin Mazúrek

Ve škole mám nejraději přestávky. Nejvíce se mi daří ve výtvarné výchově. Ve třetí třídě bylo nejlepší, jak jsme byli ve Strážnici. Ve volném čase chodím ven s kamarádkami a hraji si s křečkem. Moje kamarádky jsou Kája L., Kája K., Terka a Neda. Těším se na prázdniny.

Nela Chrástková

Do školy chodím ráda. Nejvíce se mi daří ve čtení. Ráda vytvářím. Kamarádím se všemi ve třídě. Těším se na prázdniny.

Eliška Macháčová

Ve škole mám nejraději výtvarnou výchovu a pracovní činnosti. Nejvíce se mi daří v hudební výchově. Ve třetí třídě bylo nejlepší, jak jsme jeli do planetária. Ve volném čase jsem venku, nebo vyrábím. Moje kámošky jsou Kája, Neda, Nela, Justýna a Tereza.

Karolína Lejsková

Ve škole mám nejraději přestávky. Nejvíce se mi daří v českém jazyce. Ve třetí třídě byly nejlepší výlety. Ve volném čase spinkám. Moje kamarádky jsou Neda, Kája, Nela, Terka a Justa. Těším se na další výlety.

Karolína Kacerová

Ve škole mám nejraději tělesnou výchovu. Nejvíce se mi daří v českém jazyce. Ve třetí třídě bylo nejlepší naše závěrečné vystoupení. Ve volném čase jezdím na koni. Moje nejlepší kamarádky jsou Ema a Terka. Těším se na prázdniny, protože je mám ráda.

Justýna Trojaková

Ve škole mám nejraději výlety. Nejvíce se mi daří v tělesné výchově. Ve třetí třídě byly nejlepší výlety. Ve volném čase hrají fotbal. Moji nejlepší kamarádi jsou Daniel B. a Seba. Těším se na prázdniny, mám je rád.

Adam Hříba

Ve škole mám nejraději přestávky. Nejvíce se mi daří v anglickém jazyce. Ve třetí třídě bylo nejlepší, jak jsme jeli do Kobylí na závody. Ve volném čase sportuji. Moje kamarádky jsou Justýna, Neda, Nela, Kája K., a Kája L. Těším se na naši paní učitelku.

Tereza Petrásková

Ve škole mám nejraději český jazyk. Nejvíce se mi daří v tělocviku. Ve třetí třídě bylo nejlepší, když jsme malovali a vytvářeli. Ve volném čase hrají fotbal. Moji kamarádi jsou Daniel a Seba. Těším se na čtvrtou třídu.

Daniel Cvingrál

Ve škole mám nejraději přestávky, to se mi nejvíce daří. Ve třetí třídě byly nejlepší výlety. Volný čas trávím s Kájou K. Hrajeme si. Moje kamarádky jsou všechny holky z naší třídy. Těším se na čtvrtou třídu.

Neda Marčeva

Co by sis přál/a, kdybys měl/a kouzelné sluchátko:

Terezka: Já bych si přála koně.

Justýnka: Přála bych si koně, psy, králíčky, křečky, andulky.

Peťa: Já bych si přál být bohatý.

Nelinka: Přála bych si, aby mi mamka dovolila mít ještě jednoho křečka.

Damoš: Abychom byli na sebe hodní.

Dáda B.: Milion.

Kája L.: Přála bych si, aby byly delší prázdniny.

Marta: Vyčaroval bych si psa.

Kája K.: Já bych si přála být navždy zdravá.

Nedinka: Sladké a slané dobroty.

Áda: Chtěl bych hrát fotbal za FC Barcelona a chtěl bych psa.

Paní učitelka: Přála bych si, aby moji budoucí čtvrtáci byli super.

Hezké prázdniny!

Mgr. Marie Hamalová

Čtvrtáci a pátáci se těší na prázdniny.

Magda: Těším se, až pojedeme s mamkou k tetě. Jedeme tam hned na začátku prázdnin. Pak budeme dva dny na Lipně.

Staňa: Nejvíce se těším, až se babičce vyhlídnou kuřátka a budeme se o ně starat. Taky si budu hrát se psy.

Jindra: Prázdniny jsou pro mě největší svátky. Budu sportovat, hrát na počítači, část prázdnin strávím u babičky. Bude mi smutno po naší škole.

Eliška Š.: Asi si prázdniny zasloužím, protože jsem se celý rok učila. Nejvíce se těším, až pojedeme k babičce, taky na koupaliště, na hody, na koupání v bazénu.

Honza P.: Prázdniny jsou nejlepší věc na škole. Jsem rád, že budu doma a můžu jít s kamarády ven. O prázdninách budu mít narozeniny, škoda, že nemůžu dát všem spolužákům sladkosti.

Miloš: Na prázdniny se těší celá škola. Já se těším moc, protože budu u babičky Dany.

Filip: Na prázdniny se těším.

David: Těším se do Chorvatska, do Českých Budějovic a k babičce. Také budu hrát na počítači a budu chodit ven.

Eliška A.: Pojedu na tábor, k babičce a k tetě. Těším se na hody, hlavně na kolotoče. Část prázdnin budu trávit s rodiči. Jsem ráda, že si na chvíli odpočinu od školy.

Káťa F.: Myslím si, že si prázdniny zasloužím, protože jsem se ve škole snažila. Nejvíce se těším na hody, svezu se na kolotoči, na autodromu, koupím si cukrovou vatu a slaný popcorn.

Martin: Prázdniny jsou tu, na tábor za chvíli pojedeme a celé Čechy projedeme.

Praha, Litomyšl, Pardubice a pak naše Bořetice.

Těším se na dopisy od rodiny, a užívám si velké prázdniny.

Matěj: Těším se do Ostravy, do Přerova a do Lipníku. V Ostravě mám tetu Sandru, která má malého Martínka. V Přerově mám babičku, strýce a tetu. V Lipníku mám dědu, se kterým si chodím zakopat.

Lucka: Těším se na tábor, za babičkou a dědou, na Šimonovy narozeniny a taky na hody. Myslím, že si prázdniny zasloužím, protože jsem byla celkem hodná.

- Emá: Pojedu na dva tábory, potom přijede táta. Budu s ním a Justou chodit na koupaliště, na golf a do zoo. Moc se na prázdniny těším.
- Viky: Nejvíce se těším na dovolenou na Kypr a k tetě. Myslím, že si prázdniny zasloužím, protože jsem se celý školní rok učila a zvládla.
- Zuzka: Prázdniny si zasloužím, protože jsem hodná. Těším se na chatu, kde to mám moc ráda. Budeme jezdit na kole, půjdeme na stezku zdraví a stezku odvahy.

Ohlédnutí (5. třída)

Naše třída se skládá z moc dobrých lidí. Máme hodného pana učitele, sportuje s námi a má dobrou náladu. Ve čtvrté třídě k nám přišel nový spolužák Honza Pham. Nejlépe bylo v Praze, kde jsme viděli hradní stráž a památky.

Stanislav Petrásek

Ve školce jsme se rozdělili na zelené a žluté. Vždy jsme pod stromeček dostali nějaký dáreček. Jako předškoláci jsme byli u zápisu do první třídy. Ve škole nás převzala paní učitelka, se kterou jsme se hodně naučili. Provázela nás až do čtvrté třídy. V páté třídě nás dostal pan učitel, který nás hodně naučil z matematiky. Nejlepším zážitkem byl výlet do Prahy, také jsme navštívili ZŠ Kobylí i ZŠ Velké Pavlovice. Pátá třída byla nejlepší.

Eliška Šebestová

Ve škole to bylo super.

Magda Valová

Naše třída byla skvělá parta už od školky. Hrávali jsme si spolu. Z první třídy si pamatuji, jak jsme dostali slabikáře a četli jsme z nich velmi pilně. Také si vzpomínám na výlet v Olympii a na Mahenovo divadlo, kde jsme viděli Ostrov pokladů. V páté třídě nás má pan učitel. Má smysl pro humor. Pátá třída byla nejlepší. Navštívili jsme Prahu, byli jsme na atletických závodech v Kobylí i ve Velkých Pavlovicích.

Kateřina Folerová

Ve školce jsme byli tři roky a hodně nás to bavilo. Najednou jsme byli školáci. Nejvíce se mi líbil výlet do Prahy, zvláště Parlament.

Jakub Hrubý

Poznali jsme se v mateřské škole. Ale už jsme v páté třídě, všechno to uběhlo jako voda. Byli jsme na různých akcích. Je škoda, že do šesté třídy půjdeme každý jinam.

Matyáš Vala

Skamarádili jsme se už ve školce. Do první třídy jsme se všichni těšili a mysleli jsme si, že jsme nejlepší třída. Byla a je to pravda. Ve druhé, třetí i ve čtvrté třídě bylo fajn, ale pátá třída byla ze všech nejlepší. Byli jsme v Praze, na závodech v Kobylí i ve Velkých Pavlovicích, připravili jsme pro budoucí prvňáčky zápis a budoucím pátákům jsme

Závěrečné vystoupení – 4. a 5. třída

Tradiční exkurze pátáků v Praze

Pátáci v České televizi

předali žezlo. Celých osm let bylo výborných. Doufám, že se naše třída úplně nerozpadne.

Eliška Andrlíková

Naše škola je dobrá. Jsou tu správní lidé. Paní učitelky i pan učitel to s námi myslí dobře. Líbí se mi naše nové hřiště. Nejlepším zážitkem pro mě byl výlet do Prahy.

Jindřich Kobza

Nejlepším zážitkem pro mě byl výlet do Prahy. Nejvíc se mi líbilo v České televizi. Také se mi líbila olympiáda v Kobyli a atletické závody ve Velkých Pavlovicích.

David Cvingráf

Jednoho dne jsem vešel zázračnými dveřmi do školky. Čas běžel a najednou byl jsem u zápisu a stal jsem se školákem v naší škole. Ve čtvrté třídě k nám přibyl nový žák Jan Pham, jsme spolu velcí kamarádi. Je škoda, že se naše nejlepší třída za chvíli rozejde.

Miloslav Vala

Do bořetické školy jsem začal chodit ve čtvrté třídě. Rychle jsem si zvykl, našel jsem si kamarády. Líbily se mi výlety i vystoupení v kulturním domě. Nejlepší ze všeho byla exkurze v České televizi. Jsem rád, že se naše rodina nastěhovala do Bořetic. Jsem rád, že mám takové paní učitelky a pana učitele – hodně nás naučili. Některé paní učitelky i pan učitel umí zvýšit hlas a díky tomu jsme teď chytrá třída.

Jan Pham

Absolventi 2015

Budoucí prvňáčci

Hračky pro děti z MŠ pořízené za sběr papíru

Nejlepší sběrači na výletě – Wikyland Brno

Atletické závody v ZŠ Kobylí

Pátáci v Senátu

Beseda o dentální hygieně

Sportovní olympiáda v ZŠ Velké Pavlovice

Exkurze v Praze – Česká televize

Tradiční exkurze v Praze – návštěva v České televizi

Tradiční zahradní slavnost v MŠ

Závěrečné vystoupení – mateřská škola

Ve školní družině bylo fajn.

V uplynulém školním roce navštěvovali školní družinu žáci 1. až 5. ročníku. Spoustu toho v ní prožili, nakreslili, vyrobili a užili si také legraci při plnění a vyhodnocování týdenních výtvarných akcí a činnostech na různá témata. V případě nepříznivého zimního počasí si žáci ve školní družině krátili čas hraním nových her. Jakmile se však počasí jenom trochu umoudřilo, nic je vevnitř neudrželo, a tak se vyráželo na čerstvý vzduch na nově zrekonstruované školní hřiště, kde se z nich stávali fotbalisté, basketbalisté, profesionální hráči baseballu či vybíjené. Rovněž se měli šanci mnohem přiučit

v kroužku angličtiny a němčiny, prohloubit svůj zájem o přírodu v přírodovědném kroužku, zlepšit své dovednosti v kroužku dovedných rukou i v keramice, rozvíjet fantazii i logické myšlení v kroužku bystrých hlaviček, či zvyšovat svou fyzickou kondici ve sportovním a fotbalovém kroužku. Teď si za to všechno zcela po právu zaslouží dvouměsíční odpočinek a po prázdninách se mohou těšit na další nové zážitky, které je dozajista čekají.

Mgr. Radka Húdeková, vedoucí vychovatelka

Představujeme vám nové zastupitelstvo obce – 3. část

Aktuálně jsme otázky položili zvoleným zastupitelům: Mgr. Radimu Šebestovi (R. Š.), Václavu Petráskoví (V. P.) a Ing. Marku Polákovi (M. P.).

Otázka 1. Poslední volby do OZ vás vynesly do zastupitelstva obce. Jaké máte zkušenosti z práce v orgánech obce?

R. Š. Jak již bylo řečeno v úvodní otázce, tak jsem byl „vynesen“ do zastupitelstva obce v posledních volbách. Ovšem s orgány obce jsem spolupracoval i v dřívějším období hlavně jako člen Mysliveckého sdružení Bořetice. Dlouhá léta jsem také přispěvatelem do Bořetických listů. V každém případě však musím přiznat, že současná práce v zastupitelstvu obce je pro mě novou zkušeností.

V. P. Od roku 1990 jsem byl starostou této obce a i potom jsem pracoval v OZ. Těch zkušeností s řízením obce je tedy mnoho.

M. P. Je to mé druhé, po sobě jdoucí volební období.

Otázka 2. S jakými plány jste Vy osobně kandidoval do zastupitelstva obce?

R. Š. Před minulými volbami jsem byl osloven hnutím Za rozvoj Bořetic. Protože se jednalo o lidi, o kterých jsem věděl, že jejich dosavadní práce v orgánech obce byla ku prospěchu většiny občanů a protože jejich představy budoucí práce se shodovaly s mými, souhlasil jsem s mojí účastí na kandidátce. Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem, kteří nám na podzim dali důvěru. A zároveň bych chtěl vyzvat všechny občany, aby v případě jakýchkoliv námětů či potíží mě neváhali oslovit.

V. P. Navázat na práci pro obec z doby mého starostování. V roce 1990 jsem převzal po komunistech a jejich přísluhovačích obec s velmi zanedbanou infrastrukturou. Celých 10 let jsme obec jen rozkopávali a zase zahazovali výkopy a odváděli tu největší nádeničinu. Po zahrnutí výkopů nebylo již poznat, že se něco dělalo. Když se natře fasáda školy, je to poznat mnoho let. Spolu s tehdejšími ZO jsem přivedl v roce 2005 obec k titulu Vesnice roku až do evropské soutěže. Za tuto práci jsem byl hned v roce 2006 odvolán. Úspěchy se neodpouští.

M. P. Kandidoval jsem za stranu Zápálení pro Bořetice. Všichni kandidáti jsme se shodli, že pokud bude někdo zvolen, budeme pracovat na splnění cílů programu naší strany. Za velmi důležité považuji podporu aktivně fungujících organizací a spolků v obci, protože ty, velmi často, vytvářejí obraz obce a zaměřují se na budoucí generace naší obce.

Otázka 3. Jak hodláte ve své nové funkci člena obecního zastupitelstva přispět k rozvoji obce?

R. Š. V každém případě pravidelnou účastí na zasedáních zastupitelstva. Situace, kdy se zvolený člen opakovaně těchto jednání neúčastní – což se stávalo, je popřením všeho, jak by to mělo fungovat. Na

těchto jednáních chci podporovat takové záměry, které budou v zájmu většiny občanů a ne v zájmu nějaké případné úzké zájmové skupiny. Stal jsem se rovněž členem finančního výboru, který při obecním úřadu působí. A protože mnoho dění v obci závisí na tom, na co jsou a na co nejsou peníze, tak se z mého pohledu jedná o další příležitost, jaké priority podpořit. Mělo by se vždy jednoznačně jednat o zájem většiny lidí.

V. P. Chci se podílet spolu s ostatními členy na jejím rozvoji. Pomáhat prací i radou novým mladým zastupitelům a radním v jejich práci pro obec.

M. P. Úkolem zastupitelstva obce je pracovat tak, aby obec spolehlivě fungovala. Obec má téměř 1 300 obyvatel, každý má svůj názor na události dějící se kolem něj. Ne vždy je to tedy lehké rozhodování. Já osobně chci jít vstříc připomínkám a žádostem občanů a v případě střetu zájmu spolupracovat na řešení přijatelném pro všechny.

Otázka 4. Na co se chcete ve své práci zaměřit a co je podle Vás to nejdůležitější, co obec potřebuje?

R. Š. Cílů je mnoho. I když bych chtěl zdůraznit, že naše hnutí není zastoupené v radě obce (většinu mají jiná hnutí), a proto naše hlasy mohou být víceméně hlasy poradními. Přesto bych se chtěl zaměřit na tyto oblasti: školství (aby děti od nás neodcházely do jiných škol), podpora bydlení (aby si zde mohly zajistit bydlení mladé rodiny s dětmi), nezapomínat přitom na starší obyvatele, bezpečnost v obci (kamerový systém), vzhled obce a jejího okolí, dopravní situace, čistíčka odpadních vod.

V. P. Zajistit pro mladé startovací byty in travilánu obce s co nejmenšími náklady na inženýrské sítě a jejich výstavbu. Ne však v megalomanském a drahém satelitu. Například 6 b.j. mezi stávající bytovkou a dnešní pizzerií, kde inženýrské sítě jsou v dosahu bez velkých nákladů. Pomáhat vedení obce v řešení kostlivců, co neustále vypadávají na nového starostu ze skříní po jeho předchůdci.

M. P. Jak jsem poznal, je spousta úkolů, které se nedají splnit v jednom volebním období. Musíme se zaměřit na dlouhodobé cíle obce a plánovat je tak, aby byly přijatelné, zajímavé a vyhovující i za několik let. Obci se daří jen tehdy, pokud MY všichni, občané Bořetic, zde budeme spokojeni. Takže to nejdůležitější, co obec potřebuje, je jeho obyvatel, který je rád, že může v Bořeticích žít, příp. pracovat, trávit svůj volný čas a kulturně se vyžít.

Děkujeme!

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY

BOŘETICE 2.8. - 4.8.2015

RUČNÍ STAVĚNÍ MÁJE
PÁTEK 31. ČERVENCE 2015
18.00 - SRAZ NA SÓLE

PŘEDHODOVNÍ ZPÍVANÍ
SOBOTA 1.SRPNA 2015
20.00- SVODNIČAN A

MUŽÁCI Z NĚMČÍČEK

NEDĚLE 2.SRPNA

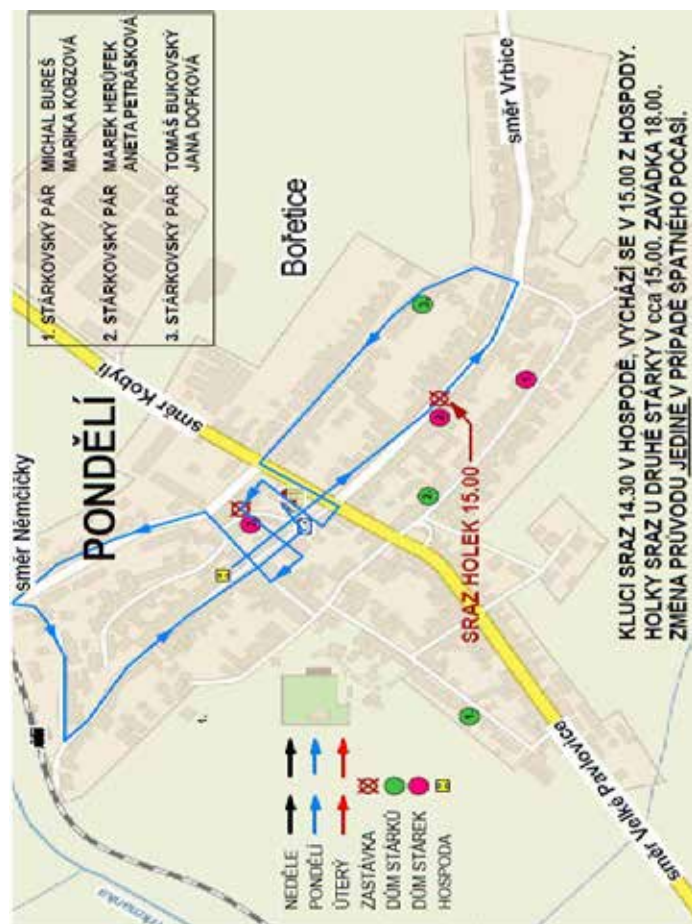
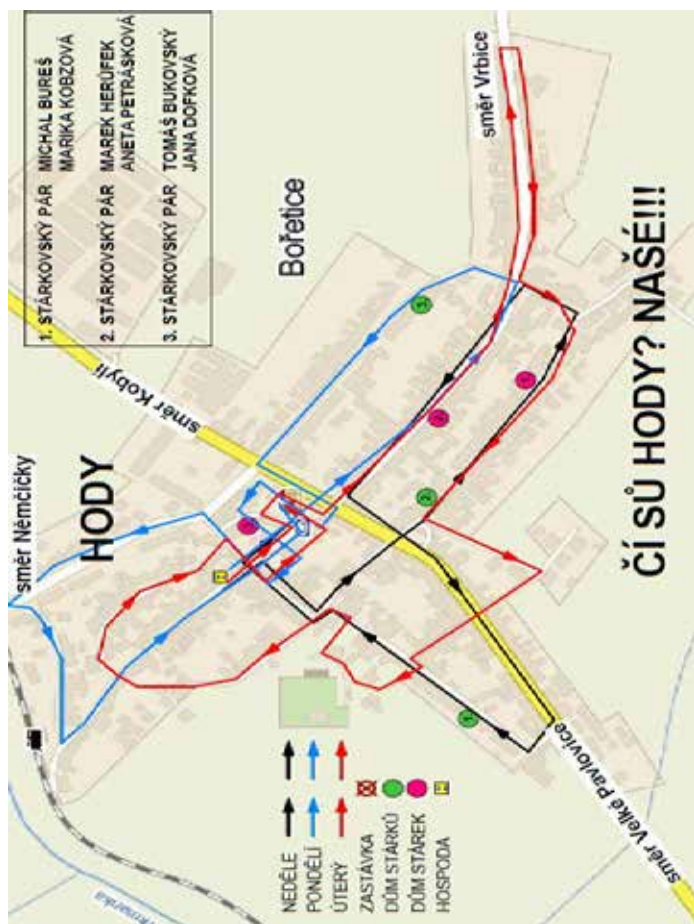
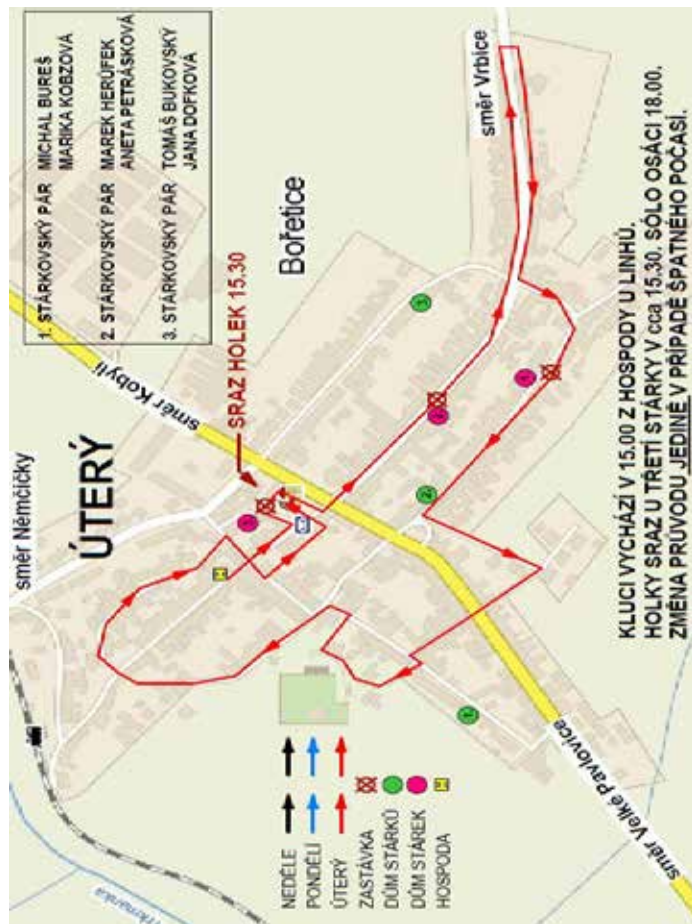
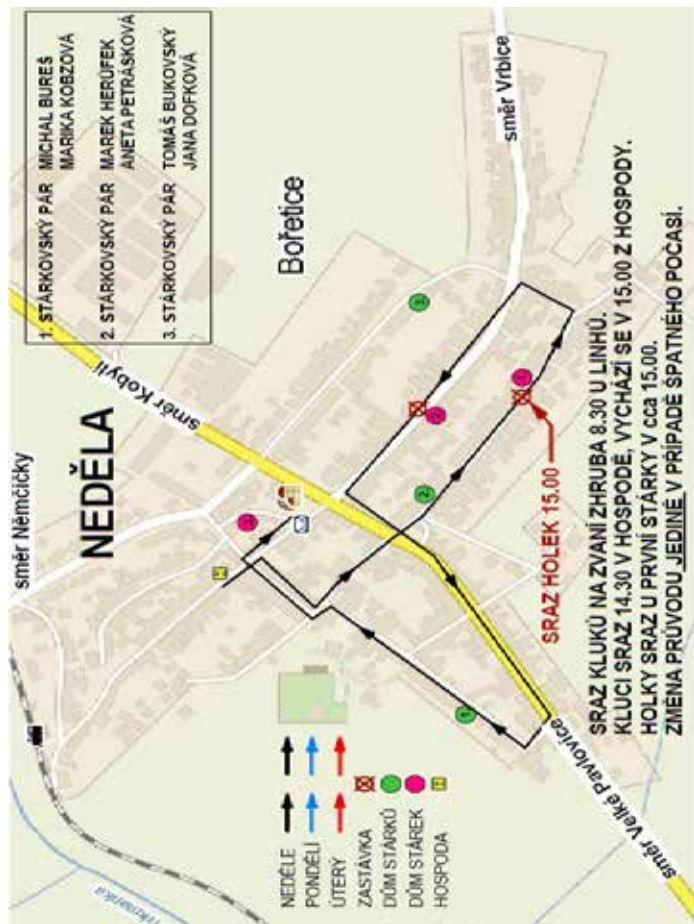
HRAJE DH SOKOLKA
15.00 - HODOVNÍ PRŮVOD
16.30 - ZÁBAVA NA SÓLE

PONDĚLÍ 3.SRPNA

HRAJE DH LÁCARANKA
15.00 - HODOVNÍ PRŮVOD
18.00 - ZAVÁDKA

UTERÝ 4.SRPNA

HRAJE DH LÁCARANKA
15.30 - HODOVNÍ PRŮVOD
18.00 - SÓLO OSÁCI

SAMI SOBĚ

Počátky skautingu v Bořeticích – 70. výročí

O oddílu junáků a smečce vlčat se už psalo jak v Bořetických listech, tak i v knize *Bořetice v proměnách času*. Přesto se však chápu pera (tedy vlastně usedám k svému počítači), abych čtenářům připomněl letošní 70. výročí vzniku výše zmíněných mládežnických organizací.

Bylo mi čtrnáct, když odtroubili definitivně druhé světové válce. Přežil jsem dva letecké nálety i dělostřeleckou a leteckou bitvu o Bořetice bez viditelného zranění, ale jaksi poznamenaný na duši. Za války jsem chodil pravidelně do kostela a zcela upřímně jsem se modlil, aby už ta hrůza skončila. 15. dubna 1945 se nám dosti ulevilo. Brzy poté jsem při jednom rozhovoru s gymnazijním spolužákem Jirkou Bergrem z Kobylné zjistil, že mu při bojích o jeho vesnici padl otec Karel Berger, místní učitel, předválečný skautský vůdce (vedoucí oddílu). Jirka mi pak půjčoval skautskou literaturu, kterou po něm zdědil. A já přímo hltal stránky časopisu *Junák* i příručky A. B. Svojsíka, Veleny Fanderlíka nebo Mirka Vosátky. Později jsem začal chodit do okresní knihovny v Hodoníně, kde jsem vypátral celou kolekci předválečné skautské literatury.

Ještě na jaře, nedlouho po válce, odešel z Bořetic farář páter František Drábek, výmluvný kazatel, který odvážně pomáhal partyzánům a pak byl ustanoven proboštem a farářem v Mikulově. Bořetická fara byla potom svěřena do správy mladému administrátorovi, páteru Josefu Dvořáčkovi, který sem přišel z Dolních Bojanovic u Hodonína. Tam se rozvíjel skauting také již za první republiky a mladý kněz jím zřejmě ve svých gymnazijních letech prošel. V Bořeticích začal hledat vhodné kandidáty pro první skautskou družinu během léta 1945. Vybral si mezi místními fotbalisty Vaška Lubala jako vhodného vedoucího oddílu a mezi sokoly třináctiletého Olina Linhu jako rádce (vedoucího) družiny. Když jsem se o tom dověděl, přihlásil jsem se do té družiny, která začala chodit na výpravy nejprve odpolední, potom i dvoudenní se stany do bořetických *Ochozí*. Páter Dvořáček s námi občas poseďel u táborového ohně a bavil nás veselými historkami. Protože jsem z výše zmíněných knih a časopisů získal jakousi znalost skautské praxe, převzal jsem brzy veškerou iniciativu a stal se rádcem první družiny Jestřábů. Pod vlivem četby Foglarových knížek jsem dostal skautské jméno Jestřáb. Ostatní byli pojmenováni podle jiných vzorů, můj bratr Jara byl nazván Mauglim, Joža Surman Rolfem a tak dále. Bořetický Junák (Skaut) se rozvíjel jen necelých pět let (1945–1950). Pak byla celá ta mnohotisícová organizace mládeže – Československý Junák, svaz skautů a skautek – totalitním režimem zakázána. Avšak ti, co byli pár let skauty, byli jeho ideály ovlivněni až do smrti.

Jaké to byly ideály? Každý nováček si musel osvojit řadu základních dovedností (např. umět rychle uvázat šest různých uzlů), ale také naučit se skautskému Zákonu (desateru). Podívejme se na některá jeho ustanovení! – 1. *Junák je pravdomluvný.* 2. *Junák je věrný a oddaný.* 3. *Junák je prospěšný a pomáhá jiným.* 4. *Junák je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého junáka. (...)* 6. *Junák je ochráncem přírody...* Všimli jste si, jaké morální hodnoty ten základní skautský Zákon obsahoval? A pak každý nováček po splnění všech bodů nováčkovské zkoušky složil skautský slib: *Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe: 1. sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době; 2. plnit povinnosti vlastní a zachovávat skautské zákony; 3. duši i tělem být připraven pomáhat vlasti i lidem. K tomu mi dopomáhej Bůh!* – Slib se skládal slavnostně, ve skautském kroji, obvykle při *táboráku*, nejčastěji na letním táboře. Chceme-li pochopit přitažlivost skautingu pro chlapce (a vlastně i děvčata) školního věku, musíme doznat, že to nejsou jen abstraktní ideály, ale také skautská praxe, činnost plná her a soutěží, výpravy do přírody s nádechem dobrodružství, shromažďování v družinách s kamarádky, ba bratrskými vztahy jejich členů a jiné okolnosti, co nedává ani nám, dávno prošeďivým skautům zapomenout na ty chvíle strávené pod skautským praporem se znakem lilie a heslem *Buď připraven!*

Bořetičtí skauti prožili jen dva čtrnáctidenní tábory, v roce 1947 a v létě 1948 – jeden v lesích u Račic na Drahanské vysočině, druhý v lesnatém údolí Dyje pod Novým Hrádkem. Kromě toho však řadu vícedenních výprav se stany, pěšky i na jízdních kolech po jižní Moravě. Je otázka, co jim víc utkvělo v paměti: zážitky z táborů a výprav, z mnoha skautských her, či ten kamarádký a slavnostní duch večerů při skládání skautského slibu a zpěvu skautské hymny. Je škoda, že kromě jednoho krátkodobého pokusu v 90. letech se už nikdo nesnažil ten junácký oddíl v Bořeticích znovu založit. Vždyť dnešní mládež ve školním věku by skautskou aktivitu ve volné přírodě nebo i ve vhodné klubovně tolik potřebovala, ať už jako protiváhu k nekonečnému vysedávání u televize, nebo u internetu a počítačových her.

PhDr. Antonín Grůza, kdysi zvaný Jestřáb

Trkmanka

Tok říčky se vine jako had,
raci času se vracejí pozpátku,
když jsme se v ní ještě koupávali
místo po prsa mezi zelenými řasami

a na břehu blátivá skluzavka,
na níž jsme jezdili s výskotem do říčky,
kdeže uplavala ta pěna mládí,
ale na jezu našich vzpomínek stále perlí...

Oldřich Damborský

Vzpomínky

Léta plynou, vzpomínky však žijí. Ano, tak nějak se dá dívat na Bořetice, na občany této vesnice a na vše, co se tam děje a co všechno občané prožívají. Krátce řečeno je toho mnoho, čím se mohou občané Bořetic pochlubit.

Já, Ing. Jaroslav Štavík jsem se narodil v Bořeticích 19. 2. 1934. Patřím tedy k té dřívě narozené generaci. Je tedy přirozené, že převážná část, zvláště těch mladých občanů, mne vůbec nezná. V Bořeticích mám ještě početnou rodinu, jako sestru Jarku Chrástkovou s jejími dětmi a vnoučaty, dále sestru Marii Lůbalovou s rodinou, bratra Ing. Antonína Habřinu s manželkou a některé bratrance a sestřence.

V poválečných letech jsem vystudoval reálné gymnázium v Brně, vysokou školu technickou, chemickou fakultu v Bratislavě. Tam jsem poznal moji manželku Ing. Moniku Štavíkovou, rozenou Kašňovou a spolu jsme pak pracovali na Šumavě plných 50 let. Bohužel už pět let prožíváme vážné zdravotní problémy a jsme nuceni žít v domově pro seniory – nyní v Šanově u Hrušovan nad Jevišovkou. Není to daleko od Bořetic, ale není možné Bořetice častěji navštěvovat, jak bych si přál. Přesto všechno o mnohých akcích jsem docela dobře informován a navíc si mohu přečíst „Bořetické listy“. Tak Bořetické listy z března 2015 na str. 28 popisují „Sokol Bořetice“. Velmi aktivně jsem se zúčastňoval života v Sokole. Dokonce jsem byl jedním z nářadovců, ve cvičení na bradlech v letech 1946–1948 a patřil k nejlepším. Pouze dva členové (já a Standa Koukal) ovládali na bradlech stoj na ruce. Pokud se týká cvičení na hrazdě, tak jen já a Pazderka (bohužel jméno si již nepamatuji) jsme zvládli veletoč na hrazdě. Ve cvičení na bradlech pod vedením Bohuše Kuchyňky jsme cvičili na sletu

„Slovácké“ župy, tam nás na žebříňáku vezl p. Grégr, který tehdy pracoval na statku v Bořeticích. Vezli jsme si s sebou i bradla. Tenkrát v Břeclavi cvičilo družstvo ve složení já, Jara Damborský, Standa Koukal a Mirek Kadlec. Úspěch byl velký. Jezdili jsme cvičit po okolí (např. Vrbice, Zaječí a další). Postupně se družstvo doplňovalo

a přicházeli další a další (např. můj bratr František Štavík) sokolové. Pro mne bylo přímo nádherné cvičení v Hustopečích na stadionu, když po skončení mne nesli na rukou městem. Je třeba zdůraznit, že rozhodující úlohu hrál Bohuš Kuchyňka, který s námi pravidelně dvakrát týdně trénoval v tělocvičně – Nová škola. Navíc s námi po okolí jezdilo mnoho Bořečáků. Snad nejhorlivější byli Franta Novák (u „Luže“ – transformátor) a Jenda Kuchyňka. Bylo jich více, ale další jména si nepamatuji. Bohužel z té doby se pravděpodobně nezachovala žádná fotografická dokumentace. Proto tímto prosím, zvláště starší občany Bořetic, aby prověřili, zda některý z nich nemá z té doby nějakou fotku. Děkuji předem všem za ochotu.

Jinak mohu říci, že jsem hrdý na obec Bořetice, na občany a vše co se tam děje. Těch akcí je tolik, že by bylo nemožné je všechny vyjmenovat. Ale na jedno jsem zvláště hrdý. Totiž, že se úplně smazal rozdíl „Dědina“ a „Chalůpky“. Za mého mládí vždy tak tomu nebylo. O „Republice Kraví hora“ lze pět jen slavné chorály. Je známa po celé České republice. Radost je koukat na kroje, které určitě patří k nejlepším. Z konaných bych rád připomenul „Běh za bořetickým burčákem“, kterého se zúčastňují i některé sestry z našeho domova ze Šanova.

Myslím si, že Bořetické listy dávají komplexní přehled o veškeré činnosti v Bořeticích, a proto je třeba popřát redakci v její činnosti mnoho zdaru i pro následující léta.

Dovoluji si popřát všem občanům v Bořeticích hodně zdraví, pohody a mnoho úspěchů v práci i osobním životě.

Ať se Vám vše daří,

srdečně Vás zdraví Ing. Jaroslav Štavík, asi první Ing. chemik z Bořetic

Jak vinař Ivánek prohnal faldy policii

Ivan, známý kravihorský vinař, si šel večer v klidu lehnout, když tu mu jeho manželka říká: „Ivane, ve sklepe se svítí, nezapomněls zhasnout?“ Ivan doběhne ke sklepu a chce zhasnout, když tu vidí, že jsou tam dva chlapi a kradou mu víno. Protože Kravihorci jsou mírumilovní lidé, tak tam ministr vnitra Špacír zatím policii nezřídil, neboť by mu na to ministr financí Polda Kalousek peníze nedal. Zavolá tedy na policii sousední spřátelené země. Hned jej vyzpovídali, zda má zloděje i v domě. Ivan po pravdě řekl, že ne, že mu zloději vykrádají sklep s vínem. Policista na druhé straně telefonu mu řekl: „Nemám teď zrovna nikoho, koho bych k vám poslal. Zamkněte barák, někdo od nás přijede, až tu někoho budu mět.“ Ivan tedy řekl: „Dobrá“. Sedl si a počítal do třiceti. Pak znovu zavolal policii spřáteleného souseda a hlásil: „Před chvílí jsem vám volal, že mám ve sklepe dva zloděje a ti že mě kradou víno. Už se o to nestarejte, já jsem je oba zastřelil.“ Během necelých pěti minut

smykem zastavila tři auta plná těžkooděnců útvar rychlého nasazení. Nad hlavama jim létala helikoptéra a v závěru dojela s velkým houkáním sanitka. Oba zloděje chytli při činu a hned je zatkli. Náčelník udýchaně říká vinaři Ivanovi: „Já jsem slyšel, že jste říkal, že jste je oba zastřelil.“ Vinař Ivan mu odpověděl: „Já jsem slyšel, že jste říkal, že nikoho nemáte. Tak jsem si vás vyzkoušel takto. Zloději čepovali zrovna můj nejlepší desetiletý tramínek.“

Tento příběh bude mět jistě mezinárodní dohru a prezident Kravihorců bude mět co vysvětlovat.

Buďte klidní. Tento příběh se v Kravích horách nestal, ale mohl by se stát kdekoliv a jinde u sousedů.

A závěr? Nevyplácí se na....t zkušené kravihorské vinaře.

Vše sledoval na návštěvě KHR její konzul z Rakovníka a zapsal V. Petrásek

Nejlepší plakát na vrbecký hody

Psal sa rok 2010. Bylo po bořeckým krojovým plese a v Burákovi sa pohnul krojovej hormon, v odbornej lekárskej sfére zvanej hodosteron. Zatúžil stát se prvním stárkem. To bylo ještě za dob, co snídal tlačenu s cibulů, na oběd vepřo-knedlo-vepřo-zelo a na večeru prorostlů šrůtku uzenyho s plnotučnů hořčiců! Usmyslel si, že chce za stárku opravdovů frajárku! A rozhodl se nejlépe, jak mohl! „Maro, co dyby se mnů stárkovala Tvoja ségra?“ Hned' ně ta myšlenka chytla. Na otázku, esi sní na večeru půlku kačeny, což byla podmínka mojej mamky, odpověděl: „Pokřápu ju aji s kostama!“

Krojovýma kolegama mu byli šohaji Tom Bukowski a Jura Obývák. V pařbůdě brblal višňák, na sóle sa zpívalo, tančilo, verbovalo, úplná předhodovní renesanca! Během jedného dňa sme postavili būdu a natahali dráty ... i když, tahat z padesátky demižóna nam ide o poznání líp!

Vydali sme sa do bojanovského lesa. Borovice sme dovezli ve výborným čase, chvílu po obědě. Včilkáj očistit stromy od kůry, brusků ošmirglovat povrch máje, ať je hladunká jak gořalka v hrdélku. Holoviny a ostatní věci narychtovat, posilnit sa vínem, poklidit... Šecko šlapalo jak švajčjarské natahovací hodinky! V pátek v šest šli stárci jako tradičně k Linhom do hospody pro posily. Ráz, dva, héj rup, levá strana zabrat...! Doneste vínečko, máme žižeň! A včil všecí! Pravá strana, neflákat se! Nůzky pod poslední trn! Už tam budem! Pomalinky! Doneste šrůfky! Doneste vína! Hotovo!

Lidi tleskali jak po premiéře Hamleta ve starej dobrej Anglii a my sme si šli pochutnat na výborný prasátko, pečený v pekárně u Valů. Huby se nam leskly jak třpytky na fěrtochu... Tož sme sa dosyta nadlábli, pod májů panovalo všeobecný veselí, do kerýho zpívali mužáci ze Svodničanu. Sluněčko zapadlo, večír se pomali chýlil ke koncu, hody se blížily...

A pak se to stalo!!!

Už byla hluboká noc a jeden bořeckej šohaj šel doprovodit svoju galánku dom, a co nevidí! Vrbečáci nam malujů na silnicu! Pretože povčivě trénujem hlasivky pod Kravíma horama, zabékal na ně hlubokým kontrabasem a oni utěkali tak rychlo do auta, jak Pražák na záchod po prvním burčáku.

Onen šohaj zavolal na sólo, kde hlídala početná bořecká domobrana, tzv. mája security. Rozjela sa pátrací akca, kerá v dějinách bořeckých hodů nemá obdoby! Všecí utěkali dom pro kola!

„Ty mezulány s malýma hlavama prostě musíme najit!!!“

Je takové nepsané pravidlo medzi ostatníma chasama, že po tom, co sa zvihne mája, sa už žádný lotroviny a zlomyslnosti nedělajů. V Bořeticích toho máme v sobotu, na rozdíl od zmiňovaných vrbeckých kolegů, hrozná moc na prácu. Jedna partia jede traktorem do lesa na zelený, druhá operuje na sóle, táhá elektriku, staví bránu, zdobí zeleným vchody a būdu, plete věnec, zametá sa, chystajů se lavky, bar, sólo, udírna... To šecko sa mosí stihnůt do předhodovýho zpívání. Je toho opravdu dost a člověk má v pátek po stavění máje trochu inačí starosti, než lítat po vesnici a honit záškodníky, jak noththghamskej šerif Robina Hooda po bořeckým Sherwoodu!

Já sem byl v pátracím týmu se Zbyňů Vojtěškovým. Přemýšlali sme nahlas. „Tý, kamošu, co bys dělál, dyby Ti nekdo zkazil plány?!“

„Šel bych si nekam zapálit špínku a vymyslel bych druhej, eště lepší plán... a nekam ani ně daleko, ani ně blízko... počkaj... bořecká benzinka!“

Šlápli sme do pedálů a rychtyk! Pět Vrbečáků tam hulilo jak komin parní lokomotivy od Jamese Watta! Šecky jsme znali! Začala prudká výměna názorů, vyhrožování, nadávky! Když už se blížily bořecké posily na kolech, vrbečtí opět naskákali do auta a rychle ujeli!

Zavládl hněv, hořkost, běsnění, vztek! Ale blížily sa hody a nechceli sme si jich kazit.

Po vydařených hodech sme začali na dopijanej vymýšlat, jak jim narušení bořeckýho teritoria oplatíme! Tož sme pili kuráž. Nastal čas vendety. Pět statečných Kotrbálů vyrazilo na Vrbcu a oplatili tento čin Kalubákům stejnů minci. Vrbecké silnice od toho večera zdobily nápisy „Vítejte v zoo“, „Moravské Alpy“ a „H₂₀ sklepy“. Pak došla barva.

Nejak ně to ale furt nedalo spat. V srdci ně to hrozně žralo, možná sem to tehdy bral až moc osobně... dyby sa u toho ti pitomci aspoň nenechali chytit. A eště k temu dvakrát!

Vrbcu považuju za můj druhý domov, hrál sem tam fotbal, žijů tam moji dobří kamarádé, velká část mojej rodiny z tejto vesnice pochází... ale prostě přidělali starosti stárkom, celej chase a hlavně stárkovala moja nejmilejší sestra!

Takže dyš odplatu, tak pořádnů! A aspoň bude sranda! Napadlo ně udělat plakát. A ne ledajaký! Chtěl sem na něj dát vše, z čeho si děláme z Vrbečáků srandu, ať sů to narážky na jejich neexistující rybník Kalub (tzv. vrbecké pleso), že sů jediná osmitisícovka v EU, nebo že se jim říká pikuláři, a proto vyšlechtili nové vrbecké odrůdy na hody – veltlín ředěný, portugal vodní, ryzlink z rýny a pikula thurgau. K vlakověj jízdence na Vrbcu samozřejmě vstupenka na hody zdarma! Pro porovnání – oficiálních plagátů na bořecký hody sa tehdy rozvězlo neco málo pres 40. Techto plakátů sa rozvězlo pres 500. Ještě bylo na plagátu uvedeno: „Pořadatel si vyžaduje právo kehokoli odvest ze sóla, a to bez udání důvodu, hlavně pokud krásně zpívá.“ (poznámka: plakát na vyžádání ukážu.)

Zde si dovolím krátkučké vysvětlení. Jezdili sme na Vrbcu zpívat zavádku od tej doby, co já pamatuju... Tato tradica byla zavedena generaců kolem Padoša, Knedle, Knoflíka, Šólny, Šebíka, Folisa a dalších.

To sa psal rok 2008. Na vrbeckých hodech sa nás sešla, jako každej rok, velká partija. Po našem nastůpení před muzikantsků būdu nám bylo nepříliš jemňučkým způsobem sděleno, ať sa eins zwei odebereme ze sóla, že budů zpívat a halekat enom tamější mužáci (což sa nestalo), že si prej tetičky vykládajů, že tam děláme ostudu a že zpíváme falešně. Tehdejší první bořeckej stárek, Tom Režnej, sa dohadoval, snažil sa celů situacu zachránit, ale prostě nás tam nechceli. Tož sme tam seděli v baru jak hromádka neštěstí. Ačkoli nekterí vrbečtí nám vyjadřovali podporu, přesto sa velká část našej chasy zařekla, že na Vrbcu prespole už nikdy nepojedů. A nejeli.

Zpátky do roku 2010. Přišly vrbecký hody. Do kopca nás jelo na kolech, teda spíš sa plazilo tempem lenochodů, kolem desíti. Čakali sme, že nám Vrbečáci při nástupu na verbuňk zavdajú čistej prameň vody, což bychom kvitovali větů: „To sme rádi, že nám zavdáváte toho nejlepšího, co vrbecký sklepy nabízejú!“...ale to sa nestalo! Zavdali nám výborného vínečka, stárci sa nám omluvili za pomalovaný silnice, že o tem nic nevěděli, a k našemu překvapení nam dokonce děkovali za rozvěšání plagátů! Prej takovů reklamu jim eště nikdo nikdy neudělal a přemýšlijú, že budů muset zvětšit na další hody sólo, aby sa tam tolko lidí za rok vlézlo! Eště sme si dali v baru velkého fršana, jako stvrzení smlůvy o neútočení, a bylo dobře. Holt, co sa škádlivá, to sa rádo mívá! A my vrbecký hody rádi máme!

Čas plyne rychle jak voda ve Svodnici, píše sa rok 2015. V Burákovi sa opět pohnul hodosteron a bude zasej stárkovat, sice né s mojů sestrů, ale s Mariků. Nekřůpe už kačenu aji s kostama,

ale maximálně kedlubnu s mrkvů. S Vrbiců máme velice korektní mezikrojový vztahy, a hlavně si myslím, že taková vesnická rivalita je celkem pěkná věc. Posunuje to tú našu hodovů myšlenku zasej o kůsek dál! ...dokád sa nekáci mája neušvajsce raketa, je šecko v ordunku.

Byla by věčná škoda, aby ty naše hodečky s tak dlůholetů tradiců nikdy skončily. Tož oblečte svoje ratolesti, děti, dcérky a syny do krojů. Pěstujte v nich vztah k tejto folklorní tradici. Učte je tanci a zpěvu, ať sů hody veselý, ale i zodpovědnosti a respektu, aby byly na určitéj morální a sociální úrovni. Hody sa sami neudělajú! Je to zásluha neenom chasy a stárků, ale aji obce a občanů samotných.

Tak co, hrdí Kotrbáli, sejdem sa v hody na sóle?.

Marek Herůfek

„Matka Tereza“ z Rajhradu

Nepovažuji za náhodu, že jsem se ocitla na duchovním cvičení v Rajhradě. Jen jsem naštěstí nevyhodila do koše jeden z desítek e-mailů, které mi denně chodí prostřednictvím internetu. Duchovní cvičení je niterná záležitost, o té nejde jen tak psát, ta se musí prožít.

Co mě však v Rajhradě potkalo jiného? Několikrát jsem byla dotazovaná: A vy jste z Bořetic? Já jsem z Blučiny a znám Marka Petráska. Nebo jsem seděla u oběda s paní Kalvodovou, která mi byla povědomá, a ukázalo se, že se narodila v Bořeticích, ale život prožila v Žatčanech. Paní z Újezdu u Brna mi taky potvrdila, že ji mohu znát z bořetických poutí, byla to švagrová Jendy Grůzy, jehož tatínek byl rovněž z Bořetic. Největší překvapení jsem ale zažila, když jsme šli na oběd a potkali otce Pavla Haluzu, který si právě převážel osobní věci do zdejšího kláštera. Ten se stane jeho působištěm od 1. srpna, po devíti letech strávených v Žebětíně a Kohoutovicích, když předtím v letech 1996 až 2006 sloužil u nás v Bořeticích. Přivítání s celou skupinou bylo bouřlivé. Někteří otce Pavla znali, někteří se s ním jako se svým novým panem farářem seznamovali. Sestry z Kongregace sester Těšitelék Božského Srdce Ježíšova se na něj už také moc těší. Otec Pavel mi pak kladl na srdce, abych všechny u nás moc pozdravovala.

Klášter sester těšitelék je příjemně tiché místo a dost mě překvapilo, že jsem o něm, přesto, že je to od nás kousek, dosud neslyšela. Jeho historie a především život jeho zakladatelky Matky Rosy Vůjtěchové jsou natolik zajímavé, že bych se o ně ráda podělila. Já jsem si Matku Rosu pro její statečnost, obětavost a lásku k chudým přejmenovala na „Matku Terezu“ z Rajhradu. Naopak každý už asi někdy slyšel o klášteře benediktinů, který se nachází na druhé straně Rajhradu a od kterých sestry před sto lety dostaly pozemek na stavbu svého kláštera. Celá historie kongregace, když pominu dětství Matky Rosy v jižních Čechách a mládí u sester boromejek, se začíná v Brně na Údolní ulici. U boromejek se Marka Rosa osvědčila jako domácí pečovatelka. V Brně si vymínila, že bude pečovat pouze o chudé nemocné, protože zde na začátku minulého století žila spousta lidí v bídě. Setkala se s podporou tehdejšího brněnského

biskupa Pavla Huyna, ale i s nepřízní okolí a velkými překážkami při získávání postulantelek, jejich rodiče se obávali těžké služby při ošetřování nemocných. Jednou z prvních členek kongregace se stala dědička kunštátského panství Františka Honrichs-Coudenove. Byla to mladá žena vzdělaná v oboru medicíny, architektury a ekonomie. Stala se pravou rukou Matky Rosy. Sama vyprojektovala rajhradský mateřinec s kapacitou 200 osob. Její matka Tekla, po počátečním odporu vůči povolání své dcery i vůči Matce Rose, začala později klášter finančně podporovat. Většina peněz na stavbu pocházela pak z okolí Kunštátu. Je až neuvěřitelné, že při vši své práci pro nemocné sestry dělaly spoustu stavebních prací samy. A to jezdily vlakem, popřípadě chodily pěšky 13 kilometrů z Brna. Stavba kláštera byla dokončena v roce 1929. V dubnu 1945 byla vybombardována a znovu sestrami opravena. Největší útrapy a nebezpečí zažily sestry během války, kdy je Matka Rosa chránila jako své děti, přičemž sama byla několikrát vyšetřovaná gestapem.

Za života Matky Rosy (1876–1945) vzniklo u nás celkem 14 filiálních domů. Byly to domy pro menší komunity maximálně o šesti sestřích. Obvyčně se zakládaly na požádání místního kněze. Někdy se sestry setkávaly s nedůvěrou, ale pak, když lékaři i nemocní viděli, že pracují dobře, neštítí se žádné práce a že vyhledávají ty nejpotřebnější, získaly si důvěru. Jejich heslem bylo: to, co by nikdo nedělal, to je práce pro těšitelky. Jedna z filiálek byla až do zabrání Sudet v Břeclavi. Dnes jsou těšitelky mimo ČR také na Slovensku, v Itálii, Argentíně a dokonce i v Patagonii. Přimo v Rajhradě je 12 sester. V roce 1999 byl v areálu kláštera otevřen Hospic sv. Josefa s 50 lůžky a v roce 2004 vznikl v hlavní budově Dům Matky Rosy určený pro staré a nemocné kněze a příbuzné.

Marie Michalová

Karavana z milované Moravy

Do Bořeckých listů obvykle píšu tehdy, jsem-li vzdálen od rodné hroudy minimálně jeden oceán. Opět se Vám pokusím mýma očima popsat, co mě, jakožto moravského vyslance, nejvíce udivilo, zarazilo, potěšilo a proč jsem se tak moc těšil do toho našeho vinařského kraje, protože nejdřív musíte něco ztratit, abyste si toho začali vážit. Když procházím v supermarketu kolem regálu s americkými vlajkami, už chytám nit! Tak vzhůru do toho.

Američani jsou hrdý národ. S minulým pobytem jsem tu dohromady šest měsíců života a spoustu času jsem strávil v autě. Jedu z Manhattanu po čtyřproudové dálnici, takzvané Hudson parkway river, směrem na sever. Vidím, že se stala dopravní nehoda. Urvané zpětné zrcátko, trochu pomačkaný plechy, což při labilitě zdejších taxikářů není nic neobvyklého. Řekli byste si, přeci se nic nestalo. A najednou se z dále ozývá slabý, ale periodický zvuk. Stupňuje se! Víc a víc! A už je to tady, dámy a pánové, dovolte mi představit cirkus Manhattan v nejsilnější sestavě. Účinkují dvě velká hasičská auta, tři policejní vozy a jedna záchranná služba. Všem blikají majáky. Vánoce jsou tady! Veškerý ansámbl zablokuje dopravní tepnu směr směrem k George Washington bridge (*most*). Čtyři pruhy se ztenčí na jeden pojízdný. Takový počín nezvládne ani cholesterol v žilách poctivého strávnicka u Mc Donald's! Plyn, brzda, klakson, plyn, brzda, klakson! Kolem poškozeného auta s ulomeným zpětným zrcátkem zmateně chodí příslušníci jednotlivých sborů. V zadní části hasičského auta si hraje vítr s americkou vlajkou.

Tappan Zee bridge (*most*) je zajímavé stavební dílo, spojující Up State New York s Yonkers. Proč nepostavit most v nejširším místě řeky Hudson, že? O to víc člověka překvapí, za jakým účelem se most v budoucnu změní. Udělají z něj lesopark! Vedle současného mostu se už staví nový. Řekl jsem staví? Opravdu? Most lemují desítky lodních jeřábů, na kterých jsem nikdy nespáčil živáčka. Jejich pronájem spojí přibližně jeden milionu dolarů za den. Z vody se tyčí železobetonové pilíře s bedněním. Na svislé výztuži vlaje americká vlajka přel!

Jedu domů z Manhattanu. Provoz je výjimečně plynulý! Prásk. Drc! Bum! Tuc-tuc! Obavy! Blinkr! Ruční brzda!

„Herdek filek!!!“

Vyskočím z auta a vidím, že pravé přední kolo leží na zemi prázdné, jak bečky před vinobraním. Hledám rezervu. Prohledám kufr, zadní sedačky, přední sedačky! Nikde není! V mé velké hlavě se rožlo! Když si nevíš rady, zajdi do sklepa! Tady ale nebyl sklep, tak jsem se kouknul na spodek auta. Světe div se, byla tam! Uprostřed auta! Ale jak ji dostat ven? Po deseti minutách objevuji záhadný šroubek na podlaze auta. Začnu s ní otáček! Sláva, pneumatika se odvíjí! Sice rychlostí slimáka největšího, ale odvíjí se! Pneumatiku vyměním bez problémů. Tohle musel navrhnout nějaký echt inženýr, protože takový patent se vidí jen na americkém autě.

Dálnice lemují billboardy: „Stalo se Vám něco? Žalujte ho! Naši právníci Vám pomůžou!“ Plakát je podbarvený do americké vlajky. Unavený se sarkasticky usměje. Na další ceduli svítí:

„Stay awake. Stay alive.“ (*Zůstaň vzhůru. Zůstaň naživu.*)

Na stožáru plápolá americká vlajka.

Byl první máj, lásky čas. A čas vlajek. Za dob minulých bylo v české kotlině povinné vyvěsit vlajky, a to českou a sovětskou. Tady mají první máj každý den! Kdo nemá vlajku, jako by nebyl Američan.

Obyvatelé jsou tady různí, mě zaujal počet židů, kterých je ve státě New York kolem 1 700 000 (zdroj wiki). Mají různé směry, které určují i jejich zevnějšek. Lidé se za svoje vyznání nestydí, právě naopak, chtějí dát najevo, že Vy máte co dočinění s příznivcem židovské víry. Židé to jsou odnepaměti dobří obchodníci. Když jsem zde byl loni, ptali se mého kolegy, Honzy Macháče, co studuje.

„I study bussiness in Prague.“ (*Studuji obchod v Praze.*)

Otázka, která následuje, Vás prostě nemůže překvapit.

„So, you are jude, right?“ (*Takže to jsi žid, že?*)

„No, Catholic!“ (*Ne, katolík!*)

Stavební materiál je tu několikrát dražší, než v České republice. Přesto není ulice, kde by se na Manhattanu nestavělo. Stát investuje do infrastruktury nemalé peníze. Milionáři si staví svá honosná sídla. Vedle jednoho takového vidíme na Perry street afroamerického bezdomovce, jak si na chodníku staví svůj domov z kartonů. Místo střechy má deštník. Pečlivě si hraje s každým detailem. Kolem se nosí krásné slečny ze všech koutů světa. Byznysmen zaparkuje před bezdomovcem, v poklidu vystoupí, mobilní telefon u ucha, na dálku zamkne své nablyskané lamborghini a odchází středem. Bezdomovec si mezitím sedl s cedulkou na chodník a začal žebrať do kelímku z fast foodu...

Voda je tu dražší než benzín, který je mimochodem v New Jersey nejlevnější. A to Vám ho ještě musí natankovat gas-guy. It's the law! (*pumpař. Je to zákon!*) Benzín stojí v přepočtu 18 Kč/litr. Než se ve Vás pohne zloba, uvažte, že jezdí na mnohem delší vzdálenosti, než my v České republice. Jejich domovem jsou často jejich automobily. Mít práci 100 km od bydliště je výhra. Řidiči si v autě čistí zuby, ženy se malují. Tady je také odpověď, proč vznikla rychlá občerstvení, které lemují dálnice. Because time is money! (*Protože čas jsou peníze!*)

Na Manhattanu, takzvaném Big Apple, si jdu koupit jablko. Mají zde jablka z Nového Zélandu, Itálie, Mexika. Ale kde jsou americká jablka? Ano vlastně, vždyť do tohoto průmyslu investoval Forrest Gump. Ale tyto jablka jsou nakousnutá a každý do nich ťuká prstem. Asi byste si na něm vylámali zuby.

Na výrobcích v Home depot je napsáno: With proud designed in USA, made in China! (*S hrdostí navrženo v USA, vyrobeno v Číně.*)

Vejdou do obchodu: „Hello, how are you doing?“ (*Jak se máš?*)

Vejdou na záchody: „Hello, how are you doing?“

Vejdou kankoli: „Hello, how are you doing?“

Každý se prostě zajímá o Vaše rozpoložení.

A i když je Vám špatně, nepsaný společenský kodex Vám přikazuje odpovědět: „I'm really fine!“ (*Mám se opravdu fajn.*)

Negativismus tady prostě nefrčí. Když nám poněkolkáté vzali na stavbě náš materiál, náradí poroznášeli po celém patře, ptá se supervizor: „How are you doing?“

Odpovím: „Really upset, because somebody took our tools, disorganised it all around the floor and I have no time to collect everything!!“ (*Pěkně vytočenej, protože někdo vzal naše náradí, porozhazoval to všude okolo na podlaze a já opravdu nemám čas to posbírat!*)

Očividně na to nebyl připraven, čuměl na mě jako na nasranýho Evropana, který chtěl jenom svůj materiál, závitníky a nabitou vrtačku.

Dálnice tady mají většinou tři pruhy. Výjimečně dva. Dechberoucí mosty, nadjezdy, rozjezdy, mimostupňové sjezdy. Udivující je, že na dálnici, která se dle mého názoru kvalitou srovnatelná s německou, je maximální rychlost 65 mil za hodinu, což odpovídá našim 100 km/hod.

„Keep right, pass left. It's the law!“ (*Drž se vpravo, předjíždej vlevo. To je zákon.*)

Ne! Ti experti si to musí štrádovat 60 mil/hod, vyrovnaní v řadě, jako při militantním cvičení!

Víno a tvrdý alkohol se zde nedají koupit v supermarketu. Musíte do specializovaných liquer obchodů. Vína doslova z celého světa – Nový Zéland, Austrálie, Francie, Rakousko, zde stojí doslova pár babek. Sedmička kvalitního vína stojí kolem deseti dolarů. Já si oblíbil červená vína z Chile a z kalifornského Napa Valley. Kde jsou moravští vinaři? Musíme zabrat špónu, hlavně v marketingu, pánové! Za to náš export piv a kořalky je tady v lafu! Běžně zde

koupíte becherovku nebo vizovickou „slivovitz“, oblíbené pití zdejšího židovstva. Z piv tu najdeme plzeň, s poznámkou „první světly ležák na světě“, CzechVar (= Budvar), Rebel, Bernard, Staropramen, BrouCzech z Nové Paky a tak dále. Neodolal jsem a okusil i piva z Japonska, Jižní Koreje, Indie. Americké pivo také není k zahození. Například bostonský ležák je dobrý. Jablečné cidery, s obsahem alkoholu zhruba stejným jako pivo, to je to, čemu tady kluci američtí rozumí a chutná to výborně!

Jak zaručeně rozesmát Mexičany? Zatančit jim verbuňk! A když jim k tomu zazpíváte nějakou lidovou, smějí se jako malé děti!

Někteří z Vás si jistě pamatují divadlo Drcla loktém o kredenc, pod taktovkou mého strýce Stanislava Petráska. Pavel Kuchyňka, který hrál role sumo bojovníka Milánka v Mrazíkovi anebo malé přerostlé dítě v dědovi Vševedovi, Káju, který rozkřápe tři autička za den, mi řekl, že je tady Šeherezáda – Tereška Nováková. Zkontaktoval jsem ji. Žije tu už 15 let. A bylo to milé setkání! Ve zmíněné hře jsem mimochodem hrál Karavanu z Moravy a Sultánovi jsem zavadával v poušti vína. Terezce a jejímu manželovi jsme přivezli také víno a zdigitalizované divadelní hry, ve kterých vystupovala. Strávili jsme s nimi opravdu pěkné chvíle. S jejím manželem nás vzali do restaurace na řece Hudson, při měsíci v úplňku, s výhledem na rozzářený Manhattan... Nedá se to popsat, to se musí zažít!

Ameriko! Tebe musí člověk milovat, nebo nenávidět. Nic jiného nejde.

Marek Herúfek

Krupobití v roce 1890

Byla tehdy 29. 6. 1890 taková bouře, jakou Hustopečsko a Hodonínsko nepamatovalo. Počasí kolem svátku Petra a Pavla bylo takové, jako je dnes v tuto dobu. Vysoké teploty a nepršelo. Úroda na polích a ve vinohradech se ukazovala mimořádná.

Jakub Petrásek, pozdější starosta a kronikář o této bouři napsal ve své rodinné kronice: „Byl jsem ministrant, a tak jsem byl odpoledne v kostele. Po kostele jsem se domluvil s kamarádama, že se půjdeme kúpat do Haltýřů mezi Kobylím a Bořeticama. Kamarádova maminka nás však už nepustila: „Podívejte se, jak se od Palavy mračí,“ a už bylo slyšet dunění hromu, až se zem třásla. Pak začaly padat obrovské jednotlivé kapky. Skočili jsme za dveře a potom to udělalo „hrrr...“ To byla hrůza. Krup napadlo skoro po kolena a kde byl na střeše žlab, tak pod ním jich bylo na metr. Na stromech nezostal ani lístek a ovoce otlučené. Ve vinohradech nebylo lístku ani hrozna. A obilí? Ten náš chlebiček. Bylo to tehdy těsně přede žnata a všechno bylo zatlučeno do zemi. Měli jsme na Záhumenici rýž. S kamarádama jsme se v ní měřili a byla o dvě pídě větší než já. Byl tam i náš sklep s vínem. Utíkal jsem se podívat, co s ním je. Kroupy byly až do půlky dveří. Rok před tím bylo hodně vína, a tak byly bečky plné. Matka byla v Podivíně a nemohli jsme najít klíč. Potom se našel. Nejprve jsme museli lopatama odházet krupy. Otevřeli jsme dveře. Sklep byl plný vody. Jedna poloprázdná bečka pětítka se točila ve vodě, ale ta se do ní nedostala. V putýnkách a za pomoci sousedů jsme vodu vynosili ven. Každý za to dostal vína,

co vypil. Trochu ušetřeny byly pole od Bílovic – Trkmanska a Záblicka a pole za Svodniců. Poškozené rodiny se vrhly po ptaní do sousedních obcí k Břeclavi. Lidé tam byli uznalí a postiženým se ptaní vyplatilo.

O této bouři píše také Augusta Šebestová v Pamětní knize kobylské: „Kobylské tratě od Bořetic až po Čejč jsou stlučeny. Veškerá úroda zničena. Kroupy byly jak holubí vejce. Lidé hlasitě pláčou a ti, co nemohli z polí utéci, byli potlučeni, až z toho onemocněli. Okna k západu vytlučena, záclony roztrhány. Sklo vítr rozmetal až pět metrů od domů. Po bouři byla hrozná podívaná. Střechy místy shozeny, ulice byly plny křídlice a sklo, kam oko dohlédne. Tváře lidí byly ztrhané a uplakané. Kobylí podalo žádost o úplné prominutí daně pozemkové

Na Hustopečsku utrpěly obce bouří škody: Pavlovice Velké 490 000 zl, Zaječí 187 000 zl, Rakvice 50 000 zl, Bořetice 126 000 zl, Vrbice 27 000 zl, Kobylí 127 000 zl. V hodonínském hejtmanství: Čejč 81 000 zl, Čejkovice 33 000 zl, Terezov 15 000 zl, Hovorany 144 000 zl, ...až po Kyjov. Dohromady to bylo 3 320 429 zl rakouské měny.

Václav Petrásek

O autorovi vitráže kulturního domu

Součástí historické kultury lidstva ve všech územích bylo výtvarné umění. Obdivujeme egyptské, asyrské, babylonské umění, ale i mayské či aztécké. Nejbližší však je nám antické umění, které je základem evropské kultury. Antická architektura byla spjata se sochařskými díly, interiéry zdobily malby, sgrafita, mozaiky. Rovněž navazující křesťanská civilizace uplatňovala výtvarná díla, zejména v sakrálních stavbách. Již v období gotiky, od 13. století, byla okna chrámů vyzdobena skleněnými mozaikami, které vnášely do svatostánku barevnou iluzivní atmosféru.

Při uplatňování idejí Programu obnovy venkova jsem dostal v Bořeticích úkol navrhnout úpravu kulturního domu a vytvoření příjemného prostředí centra obce. Budova společenského sálu je ozdobena lidovými sgrafity, které je třeba je uchovat jako památku na jejich tvůrce. Avšak přístavba k budově byla holá a utilitární. Schodišťové okno bylo zaskleno sklobetonovými tvárnici, které dávaly průčelí méněcenný charakter. Do návrhu úprav průčelí jsem též zahrnul odstranění tohoto prosklení a začlenění umělecké vitráže. Jako autora jsem doporučil PhDr. Karla Rechlíka, výtvarného umělce, který vytvořil řadu vitráží, například v kostelích v Břeclavi a v Moravském Žižkově. Nebylo však snadné, aby se vedení obce k investici do umění rozhodlo. Po jisté době váhání však k realizaci vitráže přistoupilo. Karel Rechlík navrhl soudobé dílo s motivem létajících ptáků na obloze a nad krajinou. Jsem přesvědčen, že vitráž svým kreativním pojetím obohatilo budovu radnice a přineslo i jejímu prostranství na zajímavosti a výtvarném účinku. Rád navštívím bořetické hody a těšit mě pozorovat, jak hodujícím účastníkům svítí vitráž teplými barvami.

Napsat tento článek jsem se rozhodl po návštěvě evangelického „Červeného“ kostela na Husově třídě v Brně, kde je vystaven Rechlíkův cyklus Krédo. Tím je osm velkoformátových obrazů, jejichž tématem je vyznání křesťanské víry. Umělecké dílo bylo iniciováno Diecézním muzeem v Sankt Pölten a vytvořeno pro tamní katedrálu. V Brně mělo svou českou premiéru a bude v kostele vystaveno do poloviny října. Autor vytvořil úchvatné dílo, v němž se snoubí křesťanská víra se soudobým pojetím umělecké tvorby. Není to jediné Rechlíkovo dílo v Rakousku. V gotickém chrámu ve Waithofen am der Ybs byl realizován jeho vítězný návrh z mezinárodní soutěže na úpravu oltářního prostoru.

Karel Rechlík je absolvent Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Měl řadu realizací a výstav v ČR i zahraničí, publikuje v českých i zahraničních odborných časopisech, a to zejména o křesťanském výtvarném umění. Je autorem scénářů řady dokumentárních filmů, věnovaných sakrální architektuře. V roce 1993 se stal ředitelem Diecézního muzea v Brně. Česká biskupská konference udělila Karlu Rechlíkovi řád sv. Cyrila a Metoděje za dlouholetou malířskou tvorbu, umělecké ztvárnění liturgických prostorů a šíření křesťanské kultury. Řád mu předal kardinál Dominik Duka při slavnostní bohoslužbě dne 5. července 2015 na Velehradě.

Pro poznání velké tvůrčí invence tohoto tuřanského umělce doporučuji, abyste si prohlédli webovou stránku karelrechlik.cz. Ta obsahuje informace o jeho tvorbě, teoretické činnosti a řadu fotografií uměleckých děl a jejich realizací.

Arch. Jan Kruml. Foto Robert Stohanzl

T. G. Masaryk na Moravě

Před 91 lety, 19. 6. 1924 navštívil první prezident ČSR T. G. Masaryk Hustopeče a projel některé obce okresu. Do Hustopeč přijel ve 14 hodin, kde mu množství občanů připravilo na náměstí velké ovace při slavnostním přivítání. Přijela sem celá zastupitelstva obcí i se starosty, krojovanou mládeží, školáky a občany. Jen z Bořetic to bylo 12 vozů. Uvítací řeč měl starosta z Hustopeč, p. Gregor a za český starostenský sbor starosta Antonín Benda z Němčiček. Všechny starosty pozdravil prezident podáním ruky a s některými prohodil i pár slov. Bořetickému řekl, že si na Bořetice dobře vzpomíná, když jako chlapec jimi procházel. Z Bořetic pana prezidenta pozdravila paní Bzenecká, vdova po učiteli Bzeneckém, který učil malého Masaryka v Čejkovicích, a vzpomněla i na to, jaký byl jako školák rošťák

a na rákosku. Po ukončení slavnosti odejel pan prezident navštívit hrob svých rodičů v Hustopečích. Poté nasedl do připraveného auta a odejel přes Bořetice do Čejčce. Na začátku Bořetic byla postavena slavobrána, domy ozdobeny prapory a obyvatelstvo, které nebylo na přivítání v Hustopečích, stálo již dlouho před jeho příjezdem kolem silnice na Kobyly. Když v 15.30 hod projížděl obcí, byl jimi živě vítán provoláváním „Nazdar“. U slavobrány podala panu prezidentovi kyticí květů Růžena Provazníková.

Fotografii s paní Bzeneckou a starosty obcí mohou poskytnout a je také v elektronické podobě na obci.

Václav Petrásek (Psáno podle zápisků kronikáře Jakuba Petráska)

Hody - vzpomínky malého kluka

Týden po svaté pouti jsou v Bořeticích hody, největší svátek ze všech svátků. Hody jsou vždy v neděli, pondělí a úterý. V pátek před hody jede chasa pro máju a v sobotu pro zelený. Jede se s koňama, velcí kluci zpívají, pijí víno a potom je jim špatně. Mája je moc dlhá. Proto se musí rozdělat vůz, aby se na něj vlezla. Mája se musí nadpojovat, aby byla ještě větší. Dělalú strýc Fábloň sekerů-širočinou, obě strany sekajú šikmo a všeci čumíme, jak sú šikovnej. Když se staví v pátek mája, je tam celá dědina. To už sú nachystaný dlouhé žebře, holoviny, lana a hlavně hodně silných chlapů. Všecko řídí strýc Vincek, neboť má silnej hlas, umí poroučet a všude je ho plno. Mája se podpírá holovinama a strýc Vincek řve „hééj rup“ hlasem mocným a všichni ho poslouchají, neboť je šéf.

V neděli ráno začínají hody. Stárci chodí zvat a já jsem jak na trní, kolik dostanu korun, když jsem byl před hody pořád hodný. Odpoledne nás maminka oblékne do svátečního, abychom nedělali haňbu, a jde se na hody. Kolem sóla a všude, kam se podíváš, jsou stánky s kramářama, střelnice kolotoče, houpačky a do toho vyhrává muzika od kolotočů. Prostě paráda. My se Zdeňkem jsme důstojně procházeli kolem stánků a přemýšleli, jak dál. „Co si tak zabáňat?“ navrhl Zdeněk. Protože jsme cigarety neměli, nasbírali jsme si nedopalků, umotali jsme si čouda a za střelnici jsme kouřili a chovali se vážně jako dospělí. Pak povídá Zdeněk: „Jdeme na řetízkači!“ Usedli jsme na řetízkový kolotoč, dali komediantovi korunu a už se jelo. Nevím, co jen ty cigarety se mnou udělaly. Najednou jsem ucítil, jak mě oběd stoupá vzhůru do krku, a už to ze mě jelo vrchem i spodem. Ruky i nohy svěšené a ten prevít komediant kolotoč nezastavil. Když jsem slezl, byl jsem slabounký, lehounký, vyblitý z podoby. Na kolotoč už nikdy nevezu, říkal jsem si, neboť komedianti jsou osoby nespolehlivé a zrádné. Ráno jsem se probudil a měl jsem žaludek jako na vodě. Maminka nám však dala ke snídani kačeni játryka na horkým sádle se škvarečkama od krmených kačen. Mácheli jsme si chlebiček, všichni jsme se olizovali a bylo nám fajn, vždyť byly hody. V poledne byl pak slavnostní hodový oběd. Krmená kačena s knedlíkem a zelím. Cyra pravil, že tetička Anděla dokáže sežrat celou krmenou kačenu samy na posezení. Čemuž jsem se divil, načež mu maminka pravila, aby nemluvil sprostě, když máme ty hody.

Odpoledne zase chodili stárci pro stárky s muzikou. Lidé vybíhali do ulic. No veliká sláva a odpoledne byla zavádka a večer hodovní muzika, kam chodili i moji starší sourozenci, neboť byli už velcí a museli lovit holky. Nás ovšem zase velmi nejvíc zajímaly kolotoče a stánky s nejrůznějšíma fantastickými věcmi. Bohužel peníze došly hned první den, a tak jsme jen tak očumovali. Dvořáček, známý zločinec, však nevydržel a šlohnul zavírací kudlu a kramář řval na celý kolo: „Zloděj, chyťte ho!“ a Dvořáček mazal a z hrdla se mu dralo: „Mami, mami“. My jsme měli divadlo a on

velký hřích. Tak jsme očumovali celý zbytek dne až do večera, načež nám tatínek pravil: „Už je pozdě, mazejte dom“. Tak nám skončil druhý den hodovní.

Třetí den hodů se probudil do krásného letního dne.. Sluníčko pálilo již od rána. Já jsem se šel na dvůr vyčurat a stoupl jsem bosou nohou do kuřince, což bylo špatně znamení. Tatínek se po probuzení protahoval a povídá: „Co sem to enom večer mohl pit?“ Maminka mu pravila, ať neblbne a jde hodit kravám. K obědu jsme měli zbytky od včerejška. Stárci s muzikou a chasou působili nějak povadle. Tatínek povídá: „Čeho je moc, toho je příliš a každá sranda musí jednou skončit“. Načež se šel vyvětrat do sklepa pod Kraví hory a já se Zdeňkem jsme šli s ním, protože doma byla nuda. Ve sklepe pod Kravíma horama bylo více strýců a všichni byli povadlí a říkali: „Já nevím, čím to je, snáť tým horkem“. Ale my věděli, čím to je, neboť bylo ráno po hodech, čili pohodí. Leč kupodivu každý ze strýců dal si osmičku vína a jazyk se jim najednou začal rozvazovat, začali mezi sebou špásovat a vzpomínat na různé příhody a my je tajně poslouchali a moc se nám to líbilo. Kolem nás šly na procházku Bohunka, co ji všichni kluci milují, se svojí kamarádkou Emilkou a dělali, jako že nás nevidí. My jsme ale vyskočili a šli za nima, jako že nic, a holky se otočily a přes rameno pravily: „Co dolízáte?“ a my na to odvětili: „Protože vás milujem!“ Načež nám dovolili se k nim přidat a bylo nám blaze. Ptali jsme se, co s načatým večerem, když jsou ty hody, a já na to pravil: „Co si na chvilku sednout?“. Tak jsme si na chvilku sedli na lavku před náš sklep a poslouchali strýců v presúzi. Strýc Franta vykládal: „Představte si, Maruna s Jiřinou včera u Frolicha ve sklepe tancovaly nahý v kadi“. Strýc Jara na to: „Kdoví, kdo jich přehl přes bečku, když byly tak namazaný“. Já povídám holčám: „Už tedy pojďte,“ a oni na to: „Co blbneš, nás to zajímá“. Strýc Bohuš povídá: „Tá Mána má prdel jak štyrskéj valach, s tů by se mě to líbilo“. A holky se čůřily a dělaly chichi a cheche a já nevěděl proč. V tom nás spatřil tatínek a pravil: „Mažte dom, na to máte ještě čas“, a tak bylo po parádě. Šli jsme potom na hody. Já nabídl Bohunce rámě a kluci z naší třídy ukazovali mě pěstičkou, jakou mě dají pod bradu, neboť záviděli. Já na to však nedbal, neboť jsou to paka. Pravil jsem Bohunce, že ji pohoupám na houpačce a ona říkala, že neví, a dělala fóry a pak tedy, že jo. Pak jsem ji rozhoupal, co to dalo, a ona pištěla a volala: „Ještě, ještě“, a tak jsem ji rozhoupal až do nebe a vítr ji zvedl sukýnku, až ji bylo vidět kalhotky a se mnou se cosi dělo a já nevěděl, co a proč. Zeptal jsem se tedy Dvořáčka a on odvětil: „Počkej, do toho ještě dorosteš“. Tož čekám a těším se.

Ivan Pazderka

Jízdní kola – velké slevy jízdních kol

v nabídce 100 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel, náhradní díly, doplňky a sluneční brýle
na funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX sleva až 35 %
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1 000 Kč
záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola, provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

Otevřeno: po–pá 8.00–12.00 13.00–17.00 sobota: 8.00–11.00
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519 428 507, www.zaf.cz, velo@zaf.cz

Šedesát let fotbalu v Bořeticích – pád až na dno

V posledním čísle BL byl otištěn můj článek o TJ Sokol. Jednalo se o práci pro knihu o Bořeticích, která však v ní nevyšla, a tak to bylo myšleno jako srovnání. Jako amatérský historik pracuji s materiály, které získávám z archivů, kronik nebo od pamětníků. Každý získaný materiál si ověřuji několikrát. Tak to bylo i s historií TJ Sokol a oddílem kopané.

Protože jsem se o současný stav kopané v obci, pro plnění množství jiných úkolů, moc nezajímá, ale tak jak oddíl kopané úspěšně krácel až do krajských soutěží, tak jsem se nezajímá o to, čím je to dokázáno, a tak jsem aktéry, tak jako většina občanů poplácával po ramenou a radoval se z výsledků. Velkou radost jsem měl i z výsledků podzimního kola, kdy naše mužstvo bylo na druhém místě v tabulce. Pak přišel však šok z jarního kola, ve kterém mužstvo uhrálo jen jeden bod, a to s V. Pavlovicemi, kontumace ve třech kolech a šeptanda o finančních potížích a hospodaření oddílu. Mužstvo však mělo nahra- no z podzimního kola, a tak nemohlo sestoupit do nižší třídy. Nebyl dostatek hráčů a chuti pro práci ve vedení oddílu kopané. Najednou tu bylo kritiků, kteří věděli, kde byla chyba. Čtyřikrát byla svolána valná hromada – bez výsledků. Rozpadlo se vedení oddílu. Posílalo se množství dopisů, kritika stíhala kritiku, ale nikdo se nechtěl postavit do čela oddílu. Zneuznaní funkcionáři přetahovali hráče do mužstev v okolí, Nepracovalo se s dětmi a mládeží, a tak nebylo z čeho brát. Placení hráči odcházeli, neboť vyschl zdroj financí a nebylo je čím nahradit. Přesto se někteří občané rozhodli zaplatit všechny poplatky, aby se toto kolo dohrálo bez velkých pokut. Předseda klubu Jiří Kadlec rezignoval. Poslední člen vedení J. Petrásek podal sice přihlášku na I. A třídu v termínu, ale tu však před termínem uzávěrky stáhl. Nebu-

de tedy krajská soutěž, nebude ani okres. Reálná je jen účast v nej- nižší VI. třídě, ale tu zase hráči hrát nechtějí. To je tedy pád až na dno našeho fotbalu. A to v roce, kdy je to již 60 let od založení oddílu ko- pané v obci. Přesto budeme toto výročí slavít. Jsou návrhy, abychom se sešli na hřišti a toto výročí oslavili fotbalem uličních jedenáctek nebo nějakým jiným „srandamačem“, gulášem a kravihorským vínem, zavzpomínali na všechny bývalé hráče a funkcionáře, kteří pracovali pro náš fotbal.

Když jsem psal kapitolu o sportu do té naší knihy, neměl jsem dostatek informací o současnosti fotbalu za posledních 10 let. Proto jsem požádal několik občanů, kteří pro náš fotbal v tomto období pracovali, aby něco o tom napsali. Odpověděli jen dva. Jara Pro- cházka a Martin Vojtěšek. Při výčtu těch, co pro fotbal pracovali, bylo několik funkcionářů a hráčů zapomenuto. Těm se omlouvám. Od nového roku pracuji jako kronikář obce a budu muset zpracovat vyváženou práci i za těchto 10 let a hlavně důvod, proč náš fotbal spadl až na dno. Proto prosím všechny, co mohou o tomto období a hlavně o lidech, na kterých leží úspěchy i prohry naší kopané, o předání vzpomínek.

Václav Petrásek

Vzpomínka předhodovní

Když půjdete okolo Zajezerských po silnici k Němčičkám a dáte se napravo polní cestů, hned zkrája na malej lúčce stojí černej železnej kříž a o pár kroků dál se cesta rozděluje. Jedna ide úvozem nad Veselí a druhá pod Kraví hory ke sklepom. A v rohu toho rozcestí stála Ma- líkova chalupa a za ní stará tihelňa. Všady okolo tej chalupy a okolo tihelně samej agác. Když zjara kvetly, vonělo celý okolí.

U Malíků, to byla rodina cigánů, dělali z prutí metle, pletli koše, kerý prodávali v Bořeticích a aji po okolních dědinách. Strýček Malík, dokád se páily v tihelně tihle, tak tam dělali.

A jednu, ale to už je hodně dávno, bylo to krátko před bořec- kýma hodama. Panimáma Malíčka, byla to silná tělnatá ženská, líčila chalupu vápnem a obrovňavku na modro. Šla okolo stařenka Šebestová, nesly na zádech nošu pantů z režnej slámy a šly do Veselej vázat vinohrad. Zavolaly na panimámu Malíčku: „Pomož Pánbů, tož líčíte a uklízáte na hody. A jaká je včil tá chalupa pěkná.“

„Dejžto Pánbů. Ano líčím a uklízám. Dojdů hosti.“ povidajú panimáma.

Kde by se do tej chalůpky všeci dali. Dyť tolik hostů na hodech nemával v Bořeticích žádněj, pomyslely si stařenka a povidajú: „Tož eště koláčů napíct, masa a vína nachystat a možů hody byt.“

„Koláčů a vína si hosti vyptajú a masa máme prychystaného do- st,“ řekla na to panimáma Malíčka. V tihelni se zakopával skapaněj dobytek a stařeček Frolich tam před dvoma dňama dovezli sviňu. Skapala jim na červenku.

Dávno už tam neni cigánova chalupa a kdeže sú její majitelé a je- jich hosti? Odešli na tú cestu dalekú a poslední, do koncentračního táboru. A na tým zeleným křížů, co blízko jejich chalupy stával, bylo napsaný: „Pozdraven buď Svaty kříž, na němž zemřel Pán Ježíš. Po- zdravuj ho duše má, abys byla spasená“.

Důfejme, že aji oni Malíci byli spaseni

Podle Jarky Veselé-Dufkové napsal V. Petrásek

Jak dobré je mít přátele?

Žít si svůj život založený na dobrých vztazích s lidmi, na hledání krásna v okolí, a přitom být alespoň průměrně přirozeně inteligentní, aby ho praktické šedé denní povinnosti moc nezatěžovaly a ve zbylém čase dát možnost duši se seberealizovat skrze hmotné tělo – to by mohl považovat za štěstí každý člověk.

Jeden z takových géniů učil v nedalekém městě na velké základní škole plavání. Jako externista.

Jmenoval se František Crhák.

Kluci a holky na druhém stupni byli na dnešní dobu docela obratní a sportuchtiví. Ale povinná gymnastika nebo nacvičování něčeho, co zavánělo spartakiádou, kterou už nemohli poznat, je nebylo.

Povinný plavecký výcvik jim změnil tělocvik v radost a sportovní zápolení právě kvůli němu. Za několik hodin naučil většinu dětí plavat.

Ve vodě mu pomáhaly ty děti, které už plavat slušně uměly.

On sám stával na hraně bazénu, ukazoval, vysvětloval, křičel i chválil. Ve vodě ho snad nikdo nikdy neviděl.

Pak se děčka začala zúčastňovat plaveckých závodů.

Plavání se jim stalo vrcholem vyučování.

První hodinu po obědě suploval sám ředitel školy.

Ne že by pro samé úředničení už nedokázal dobře vysvětlit látku anebo děčka dějepis vůbec nezajímal. Ale žáci na konci hodiny už zlobili.

Hlasitě se bavili a demonstrativně hlučně ukládali pomůcky do svých tašek. Následovaly totiž hodiny plavání. Čekali na zazvonění jako na startovní výstřel. Jen aby se po dobu přestávky přesunuli včas do bazénu a neztratili ani minutu.

„Co tam s nima ten externista jen může dělat, že se tak těší?“, vrtalo řediteli hlavou.

Jednak ten zájem mladšímu kolegovi záviděl a jednak by nebyl dobrým ředitelem, aby nechtěl tyto figle okopírovat a přinutit svoje další podřízené, aby je využívali i v málo atraktivních předmětech.

Však to znáte.

Na základní škole je populární ten předmět, kde učitel dokáže zavést hodně kreativní výuku a sám je populárnější tím víc, čím víc se řediteli tento způsob výuky nezamlouvá.

Na konci první hodiny plavání přišel nečekaně na hospitaci.

Dovádějící žáci ve vodě ředitele zmerčili. A jeden si dovolil nahlas zavolat: „Bacha, řída.“

Učitel plavání stál jako obyčejně na hraně bazénu a nemohl jej vidět. Otočil se tedy, a to tak nešťastně, že ztratil rovnováhu a spadl do vody.

Začal se topit.

Neuměl totiž plavat.

Naučil plavat stovky dětí. Desítky z nich vyhrály nějaký plavecký závod.

Ale všechno ze břehu.

Vodu znal jen, když se sprchoval anebo když si zapomněl deštník. Propustili ho.

Zlé jazyky tvrdí, že by jej propustili i tak. Byl daleko populárnější, než všichni starší i mladší kolegové a to se neodpouští.

„Tak to se mně nepovedlo“, opakoval si několikrát při vyklizení své učitelské skříňky v plaveckém bazénu.

„Ale co se nedaří, to zkoušej dál. Udělal jsi chybu. Podruhé ti už dojde jakou. A když ne napodruhé, tak napotřetí nebo napopáté“

Vytrvalost považoval za hlavní cestu k úspěchu.

Jeho kamarádi z hospody mu ale pomohli.

František dálkově studoval ekonomii a potřeboval nutně peníze.

Zaměstnali ho na správě města.

Dostal přidělenou čtvrtinu města, zametací vůz, několik křovinořezů, haldu košťat, koleček, lopat a velkou krabici sáčků pro sběr pozůstatků po psech.

K tomu dostal několik lidí různých odstínů pleti.

Aniž vzal do ruky koště nebo sedl za zametací vůz, všechno šlo jako po másle a v pololetí obdržel nejen glejt za nečistší část města, ale i tučné prémie.

Měl k tomu přece ty nejlepší předpoklady.

Doma mu celý život uklízela maminka a z internátu na střední škole vyhodili jeho i jeho spolužáka, protože na pokoji měli nezřízený bordel.

Skončilo mu večerní studium ekonomické nadstavby a mohl se hlásit o práci v bance.

Zase mu pomohli kamarádi z hospody.

Uvolnilo se zajímavé místo v bance, v krajském městě. Ofotil svoje vysvědčení a doporučení a přidal mírně nadhodnocený životopis. A v úterý před partií taroků v hospodě to všechno poslal do banky.

„Tak se to dnes nedělá, vole“, jemně mu domlouvali kamarádi.

„Zítra bude dopis v bance, termín stihneš, v pátek asi zasedne výběrová komise. Takových dopisů budou mít na stole tak dvacet, třicet. Ty se v pátek ráno vydáš do banky osobně. Kdo projeví iniciativu navíc, ten vyhraje.“

Náš hrdina byl vytrvalý.

Ve čtvrtek nechal půl tisíce peněz u vizážistky za nový účes a desetkrát víc v obchodě za nový oblek.

V pátek ráno vyjel.

Nepojede přece autem. Stojí už rok za domem, kdo ví, jestli by před městem nedošlo k tragédii a motor se nezasekl. A taky na cestě zpět v pátek odpoledne bude plno luftáků.

Jel autobusem.

Asi na půlce cesty na kruhovém objezdu to neubrzdil zkušební dvacetiletý řidič s kamionem a autobusu trochu počechral bok. František si při tom škaredě zlomil nohu.

V nemocnici ho nechali na pozorování a do banky se dostal až v pondělí. Vyjel výtahem do prvního patra.

„Mohl bych, prosím, mluvit s panem vedoucím“, pokorně se zeptal sekretářky a opíral se přitom o stůl. Sotva se na své zdravé pravé noze udržel.

Neohrabaně jí na přivítání podával levou ruku. Ta pravá byla z autobusu zhmožděná a příšerně bolela. Musel na něj být opravdu pěkný pohled. Skrčený, pobledlý, kulhající a pro bolest v ruce zadržával v řeči.

„Jaké je, prosím, ctěně jméno?“

„Srha. Srha František“.

Takto slyšela sekretářka.

Dlužno dodat, že to byla ředitelova teta a už víc dva roky přesluhovala. Kromě jiných vad taky špatně slyšela.

„Pane vedoucí, přišel nějaký pan Srna. Prý se ucházel také o to uvolněné místo. Všechny potřebné písemné formalities prý včas poslal.“

„Jóóó?“, protáhl vedoucí a zaškaredil se jako „svatobořická opica“.

Chtěl na uvolněné místo protlačit synovce, který se právě vrátil z lapáku za ublížení na zdraví. Zaspal za volantem a vjel do lidí na chodník. Jenže vedení banky rozhodlo o vypsání konkurzu.

Potom že v českých zemích kvete korupce?

Otevřel tlustou složku a prohrabal vrchní lejstra.

„Tady je napsané, že výběrové řízení skončilo a komise zcela jednoznačně a všemi hlasy doporučuje nějakého Františka Crháka. Nemá sice vysokou školu, ba ani praxi, ale píšou tady, že jeho úspěchy ve třech povoláních, ke kterým neměl teoretickou průpravu, ani praxi, ho předurčují k tomu, aby k podepsání úvěru přesvědčil i mrtvého.“

„Co mám tedy tomu člověku říct?“

„Pošlete ho domů. Řízení je skončeno a písemné vyrozumění bude mít v úterý na poště.“

Přesto, že František Crhák konkurz vyhrál, odešel s prázdnou.

„Nemám štěstí, ale to mě nesmí zlomit.“

Odcházel, tedy spíš kulhal přes vstupní halu banky, a vedoucí oddělení pět kroků za ním.

„Ještě že jsme tohoto mrzáka nevybrali. Ten by člověka nepřesvědčil k půjčce, ani kdyby byla bezúročná a bez poplatků.“

V tom vtrhli do haly maskovaní zloději s pistolkami.

„Všichni sem ke kolegovi a vy od přepážek – všichni lehnout na zem. Kdo má klíče od příručních pokladen?“, křičel a mával vztekle pistolí.

Byl obeznámen se situací. Do hlavního trezoru by se stejně nedostal. Takto za pár minut ukradne dvě stě, možná čtyři sta tisíc a zmizí.

V okamžiku přepadení stál vedoucí oddělení na pět kroků od něj a s rukou v kapse lovil tik tak. On přece musí mít voňavý dech stále, třeba i na záchodě a v hospodě. Maskovaný lupič viděl ruku v kapse, okamžitě mu došlo, že tam asi bude mít bzučák na sekretářku, která hned zavolá policii.

Pistolka nebyla jen na hraní.

Vyšla rána a loket vedoucího změnil barvu do červena. Pak si konečně i vedoucí lehl na zem.

„Ha. Zloději a střílí. To mám ale štěstí“, řekl si náš hrdina a opřel se o zatahovací dveře modré dodávky, aby odpočinul jediné zdravé noze. Pohlédl vlevo a viděl řidiče, jak odkládá pistolí a natahuje si kuklu.

Jenže u optiky platí, že úhel dopadu rovná se úhlu odrazu. Uviděl ho i ten řidič.

„Do prdele, který kretén zrovna teď se musí lepit na moji dodávku.“

Vystoupil a potichu obešel auto. Zezadu praštil pistolí milého Františka po hlavě a naložil jeho bezvládné tělo do dodávky.

Přepadení banky proběhlo šťastně pro obě strany.

Pokladny u přepážek měly časový zámeček. Zloději nemohli čekat, a tak obrali pracovníky i hosty banky alespoň o peněženky, mobily, hodinky, náhrdelníky a prsteny, sebrali hotovost pod stolkou přepážek a za hudby policejních houkaček včas utekli.

Pro ně to vlastně dopadlo také šťastně, protože už nevystřelili a k dalšímu zranění nedošlo. To jim bude u budoucího soudu k dobru.

Naskočili prostředními dveřmi do dodávky, zakopli o bezvládné tělo Františka. Jeden si rozbil brýle a druhý narazil na protější okno, zavadil prstem o spoušť a prostřelil ho.

Pár ulic dál vjeli do podzemních garáží, přestoupili do červeného Audi a vyrazili z města.

Po cestě se ujednotili na tom, že nejlepší bude zdrhnout za hranice. Pár kilometrů před bývalou celnicí už prospaného Františka Crháka vykopli do příkopu a zmizeli.

Šťastný, že přežil, se belhal po silnici a mával na kamiony.

Samí cizinci.

Nebyli zvyklí zastavovat pobudovi, který je nalitý už před polednem a sotva se po silnici vleče.

Po hodině belhání uviděl v dálce kostelní věž a přes pole si to dal do vesnice. Po šesti hodinách pokusů o chůzi spadl polomrtvý před vraty prvního stavení.

Domů se dostal až ve středu ráno.

Druhý den mu poštovní auto doručilo doporučený dopis.

„Z banky. Asi mi píší, že jsem neuspěl. To si mohli odpustit, řekl mi to sám vedoucí oddělení“, brblal si pod vousy.

Otevřel dopis a četl.

„Vážený pane. Vzhledem k tomu, že jste nereagoval na naše výzvy telefonem a e-mailem ani v pátek, ani opakovaně v pondělí, máme za to, že jste přestal mít o uvolněné místo zájem. Výběrová komise vás vybrala a vedení banky s vámi chtělo uskutečnit doplňující osobní pohovor. Vaše místo tak bylo obsazeno v pořadí druhým uchazečem.“

S pozdravem a tak dál a tomu podobně za ředitele vedoucí oddělení...

František Crhák, jehož největší ctností byla odvaha a vytrvalost, klesl na myslí.

„Vždycky to dopadne jinak, než to vypadá“.

A začal se v novinách, zda někde nehledají vedoucího úklidové čety.

A měl štěstí. Učiliště hledalo praktického mistra pro kominický směr. František Crhák sice saze a kouř nesnášel, ale měl nejlepší předpoklady stát se nejlepším mistrem na učilišti.

V životě totiž na komín nevylezl, ani se do něj nepodíval.

Měl panický strach z výšek.

„Mám vlastně štěstí, nebo nemám?“, uvažoval při psaní žádosti o přijetí do pracovního poměru.

Neuměl, a ani nemohl si odpovědět.

Neprošel totiž nejmasovější vysokou školou socialismu – nestudoval VUML. Neznal dialektický materialismus.

Stejně jako ho neznal a nechápal kdysi v době normalizace student prvního ročníku vysoké školy, syn kostelníka.

A šel se tedy poradit.

S kým?

S kým se může jít poradit syn kostelníka, obyčejného traktoristy v místním prosperujícím JZD.

S farářem.

Starý pán právě spořádal oběd a potřeboval uvolnit útroby. Zbavit je plynů. Vzal za vodítko svého psa Hafíka, pod paži milého studenta a vyšli. Měl v plánu obejít celý rybník, možná i dva kilometry pomalé procházkové chůze.

„Tak, Ivánku, co tě za mnou přivedlo? Jaký máš problém?“

„Ale škola, důstojný pane.“

„Prosím tě, ty syn zkušného traktoristy a doma s kusem pole a louky, ty nevíš, jak se pěstuje pšenice nebo krmí čuníci?“

„Tak to není. Nerozumím dialektickému materialismu a vytáhl jsem si ho u zkoušky z marxistické filozofie a projel jsem to!“

„No tak já ti to během procházky vysvětlím. Nejlépe je najít si vhodný příklad a pamatovat si jeho všechny varianty.“

Důstojný pán strhl Hafíka, který se chtěl ovlažit v rybníku, a hned ho to napadlo.

„Tak podívej se. Jdou dva, třeba jako my. Po břehu rybníka. Jeden je špinavý a druhý čistý, čerstvě vykoupáný. Kdo si myslíš, že do té vody skočí?“

„To je jasný, přece ten špinavý.“

„Nebyl bych si tak jistý. Přemýšlej a odpověď neuspěchej. Ten špinavý je rád špinavý a ten čistý se rád koupe. Skočí do vody ten čistý.“

Vytáhli společnými silami Hafíka zapleteného v křoví a farář pokračoval.

„Tak znovu. Jdou ti dva po břehu rybníka. Skočí do vody ten špinavý nebo ten čistý?“

„Vždyť jste to sám říkal. Ten čistý, protože se rád koupe.“

„Zase spěcháš. Nenapadlo tě, že jdou třeba na plném slunci jako my a toho špinavého začne svrbět upocená špína a tak skočí do vody on?“

Starý důstojný pán si na chvíli vlezl pod strom do stínu a otřel si zpoceně čelo.

„A tak to zkusíme znovu, co říkáš, Ivánku? Jdou zase ti dva po břehu rybníka. Kdo tedy podle tebe do té vody skočí?“

„Tak to tam neskočí nikdo. Špinavý je rád špinavý a ten čistý se právě vykoupal.“

„Bohužel, zase je tvoje odpověď špatná.“

Tak naposled. Já jsem čistý a ty jsi ten špinavý. Kdo z nás skočí do té prokleté vody?“, přidal už na hlase důstojný pán.

„No tak asi oba, velebný pane. Jiná možnost už není“, zněla studentova odpověď.

„Dobře. Jiná možnost skutečně není. Tak už skákej a hned“, křikl na zahloubaného studentíka farář a strčil ho z břehu do vody.

Před nimi se zpoza křoví vyřítil divočák čili černé prase.

Abbé usoudil, že pokud je to bachyně, která v tuto dobu má mládě, nedopadlo by to dobře ani s nimi, ani se psem Hafíkem.

Vylezli oba špinaví a smradlaví.

Syn kostelníka čistil límcem košile, jediným kusem oděvu, který zůstal suchý a čistý zablácené farářovy brýle a říká:

„Ale pane faráři, to od vás není fér. Vy to vykládáte tak, jak se vám právě hodí.“

„Tak sebou hoď i ty... Na faře se osprchuješ, skočíš si domů pro nové oblečení a za dvě hodiny ti jede autobus do školy. Teď už tu zkoušku z marxistické filozofie zvládneš.“

A to je to poučení z celého příběhu.

Každý nemá za přítele faráře. Náš František Crhák měl bohužel za přátele tři hospodské štamgasty.

Ing. Petr Zemánek

Redakční rada Bořetických listů tímto vyzývá i ty nejmenší čtenáře a pisatele, aby pravidelně přispívali do našeho časopisu! Předem děkujeme

Velká trojka brněnských bardů (báseň v próze)

Nahé větve akátu se kymácejí do rytmu křišťálového větru a velká trojice starodávných bardů – Borkovec, Tomeček a Michna, se dívá z nebeského kůru, jak mlhavý Podzim vinaře do sklepů vyhnal, a vinaři čistí do rubínu a zlata víno, oblečení v zeleném svetru. Ta trojice národopisných bardů byla známá u nás v Bořeticích i za hranicemi našeho kraje a dávala radost v básních, přírodopisných románech a dechovkových notách, tisíce kilometrů v botách chodili po lesích a vinohradech a zdolávali své osobní i umělecké Himaláje.

Brněnský básník Antonín Borkovec, pekař z rodných Bořetic, psával šrámkovské verše protknuté láskou k vínu, vinicím a moravským sklípkům, třebaže vždy zrání si dával stopičku kořalky, aby „vyhnal červa“ a zdravíčko mu sloužilo jak veselý papoušek na bidýlku. Vždy rád se vracel do své rodné vsi, kdy v dětství si svítil jen světlem voskovic.

A voněly jeho básně z lesů, strání a vinohradů jako pecen chleba, už se stříbrnými vlasy, rozdával moudré rady, věděl, kdy jsou třeba. Štíhlý, slavný, známý lovec beze zbraní, Jaromír Tomeček, prochodil snad pěšky celou vlast lesů s jezevčíkem u boku a znal všechny

opery, symfonie i lašské tance v úkroku, každou květinu, rybu, ptáka, dravce, skálu i kdejaký kopeček. O tom všem psal se zánícením, dožil se téměř devadesáti let, jedno velké dobrodružství a zážrak přírody byl pro něho tento svět...

Brněnský skladatel dechové hudby, Antonín Michna, narozený ve Vrbici na Břeclavsku, měl už od dětství muziku v malíčku a absolutní sluch a snad odpozoroval rytmus vlnících se vinohradů a luk, snad ze zpěvu skřivanů, drozdů, krahujců, větru lijáků a klikatých drah blesků.

Tiše šumí vínečko v sudech jako při zvuku metliček na bubínek... Dávno odešel velký muzikant, bohém, člověk a nenapodobitelný snílek...

Ta velká trojka se mi s každým podzimem vrací, když zavoní v sychravém ránu pecen chleba, když větrný soumrak hudbu nostalgie do srdce vlevá, když Vuí se směje a když se na říjnové strání měděná stébla zakymácí...

Co dobrého po člověku zůstane, to ani Věčný čas nevyvrátí z pantů, zůstanou verše, slova a noty muzikantů...

Oldřich Damborský

Památné stromy v obci

Památné stromy lze rozdělit do dvou skupin. V první jsou ty, které splňují podmínky zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a jsou rozhodnutím orgánu ochrany přírody vyhlášeny za „památný strom“. Druhou skupinou jsou ty, které byly jednotlivci či skupinami občanů vysazeny na památku událostí nebo výročí v životě obce a zatím nebyly rozhodnutím orgánu ochrany přírody vyhlášeny památným stromem.

Do této skupiny patří i několik stromů v naší obci. Nejstarším a dosud dochovaným památným stromem je lípa uprostřed parku u kostela. Kronikář Jakub Petrásek ve své rodinné kronice její vysazení popisuje takto: „V letech 1863 – 1869 – 1885 slavila Morava důstojně příchod a úmrtí svých prvních věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, a proto i naše obec nezůstala pozadu a v upomínku jejich zasadila dvě jubilejní lípy. Jednu u kostela, která dosud roste a stojí v parčíku, druhou u obecního hostince, která brzy uhynula. A aby památka tato co nejdéle se uchovala v paměti, byly tyto lípy zasazeny nejmladšími školáky. První u kostela sadiil Jan Sedláček, synek místního kostelníka, a druhou u obecního hostince Anna Petrásková dcerka Ludvíka Petráska, tehdy nájemce obecního hostince...“ [1] Tato památná lípa v parku by si v současné době zasloužila odbornou údržbu, tabulku s upozorněním na památný strom a vyhlásit ji památným stromem.

Druhou takovou památnou lípou je ta na dnešním hřbitově za věží kostela. Její první fotografie pochází z roku 1913 [2], na které je spolu s kostelem a větrným mlýnem. Na tomto snímku je podle odborníků již asi 20–30 let stará. Pravděpodobně se jedná o nálet, neboť rostla za ohradní zdi hřbitova a dotýkala se zděné zidky, přes kterou bylo možno klukům dostat se snadno do její koruny. Zajímavá povídka o ní nám přišla do prvních Bořetických listů od neznámého autora a byla v BL otištěna. V roce 2014 byla vyhlášena památným stromem a byla u ní osazena tabulka.

Třetím památným stromem je lípa u kulturního domu, zasazená 28. 10. 1968 „rovníky“ narozenými v roce 1918. Stalo se tak při oslavě jejich padesátých narozenin v kulturním domě a za účasti tehdejšího vedení obce.

Poslední památnou lípou je lípa vysazená na hřbitově. Je vysazena na památku všech obětí první světové války a k 80. výročí vzniku naší samostatné ČSR v roce 1998. Malou slavnost a sázení lípy zorganizoval Obecní úřad spolu se základní školou, které se zúčastnil

tehdejší starosta, ředitelka Masarykovy jubilejní obecné školy spolu s učitelským sborem, žáky školy a zaměstnanci OÚ. V zatravněné ploše na hřbitově mezi vstupní branou a smuteční obřadní síní byla zasazena bezmála dvoumetrová lípa zakoupená v Lednici [3].

V roce 2014 byl na popud tehdejšího starosty Surmana vyhlášen javor u vstupní brány ke kostelu. Je to však náletový strom a podle fotografií v mém archivu roste tam asi od Protektorátu Čechy a Morava. Při provádění inventarizace dřevin kolem kostela a v parku byl tento strom jako náletová dřevina několikrát navržen na odstranění. Tento strom narušoval stavbu barokní brány, která musela být několikrát opravována. Nerad jsem odstraňoval vzrostlé stromy, a tak jsem kácení neustále oddaloval. Po zmanipulované anketě o vyhlášení památným stromem byla za velké peníze provedena úprava ohradní zdi a brány, aby ji kořeny tohoto náletu neustále neohrožovaly. Při úpravě východní strany vstupu a starého hřbitova jsme odstranili část kořenů, které již prorůstaly do zdi kostela. V příloze tohoto článku je fotografie, která potvrzuje můj názor o náletové dřevině. Ve stejném místě u zdi, jen o kousek dále rostou tři nové stromky javorů, které mohou být v budoucnosti některým starostou vyhlášeny jako památné.

Všechny tyto památné stromy (mimo uvedený javor, jehož odstranění by dalo vyniknout kostelu) by si zasloužily náležitou péči a hlavně označení tabulkou, aby se i dnes vědělo, kdo a kdy je tehdy sadiil a proč byly vysazeny.

Prameny:

Archiv autora

1. Petrásek Jakub. *Rodinná kronika*, str. 91
2. Foto větrného mlýna a kostela z roku 1913
3. Bořetické listy č. 27, str. 2, 1998

Václav Petrásek. Foto: Robert Stohanzl

Labutí píseň

Rybník mlčí v povíjajících orobincích,
labutě se k sobě naklánějí něžně,

on jí tiše vyznává lásku jako kněžně,
nakloněné šije a hlavy se podobají srdci.

Ještě nezní labutí píseň ve vlnkách shon,
ještě zlatý vítr léta vydává jim tisíce tónů...

Oldřich Damborský

Léto u říčky Trkmanky

Houpou námi vlny kalné říčky Trkmanky,
ležíme na břehu a v puse stéblo srhy,

s tebou prožívám okamžik poslední a prvý,
generál Den srazil před námi podpatky.

Jen my dáváme si prsty a rty něžné rozkazy.
Obrněnce splínů náš smích rázně rozrazil...

Tři sloky

Ten křížek pod benzinkou schovejte
do mé éterické paměti
a možná jednou skonám bez dětí,
tu kolíbku údolí Trkmanky pochovejte
s bělostnými plínami rozkvetlých meruněk,
to dítě Moravu, ve vlasech sto tisíc verunek.

Těm švarným šohajům, sklepům pod Kraví horou,
dejte napít toho nejlepšího vinného truňku,
ať výskají chlapi v srpnových hodech při verbuňku
a zlaté žhnoucí oči slunce jsou tou nejlepší metaforou.

Ten kostelík svatě Anny
je strážce našich vteřin, dnů a životů
a někdy se zlo pne jako bago ke plotu,
však tichá modlitba stírá hrany.
A stará lípa si v horkém větru mladě ševelí,
ach, chtěl bych jednou skonat s rozpaženými
rukama, ve spánku, v jeteli...

Oldřich Damborský

Moderní doba a víno (báseň v próze)

Internetový e-mail přeletí půl zeměkoule za vteřinu, na MPtrojce se dá přehrát tisíce písniček, chytrý telefon stáhne z YouTube milióny videoklipů, však já mám na sobě ve vesnické roubence starodávnou pruhovanou peřinu z husích peříček a u pelesti lahvinku veltlínu místo raušového marjánkového tripu.

Vzlétají stíhačky s kolmým startem, satelit udá vaši polohu vozu na GPS v každém prostoru, podle DNA můžete přivést k životu třeba mamuta, však když proberete špičkové André jazykem a spodním patrem, nastane závrať více než při startu kosmických lodí a jejich tryskových motorů. Ta závrať vinařů a houževnatost ve vinici umanutá.

Počítačová trojrozměrná tiskárna vytvoří podle fotografií vaši hlavu a robot humanoid si s vámi popovídá na jakékoliv téma, v naprosté poušti můžete lyžovat na sjezdovce pod skleněnou kopuli, však je nádherna, když vidíte zazelenat se Modrého Portugalu hlavu a vidíte, jak kvete a do hroznů jde vinná réva, do modrých a bílých plyšových bobulí.

Je tisíce nových technologií, prodané parcely na Měsíci a umělé ostrovy ve tvaru palmy, však vinaři se stále v potu tváře o víno, zkapalněné slunce, osmý div světa, bijí, aby po devátém měsíci si řekli: „Bože, děkuji ti za ten zázračný dar stvořit esenci vteřiny a věčnosti a slibuji, že pod kvelbem v zimě budu zpívat veselé písničky a né žalmy...“

Podle vyprávění J. K. sepsal Oldřich Damborský

REALITNÍ SPOLEČNOST ČESKÉ SPOŘITELNY

PRODÁME I VAŠÍ NEMOVITOST

Naši realitní poradci shromáždí potřebné podklady pro převod nemovitosti a zajistí její bezpečný prodej nebo koupi

Ing. František Václavek
certifikovaný realitní poradce
hypoteční poradce
e-mail: fvaclavek@rscs.cz
mob.: 776889008

Ing. Dagmar Kovaříková
realitní poradce

e-mail: dkovarikova@rscs.cz
mob.: 724171309

Krajina po svatě Anně

Racci krouží nad hladinou hledající ryby,
smuteční vrby si máčejí vlasy ve vlncích,

sedíme na lavičce, já, rebel, a ty, moje panenka,
jen ten je pevný, kdo má o všem pochyby.

Nedaleko se vzpíná strniště i pole setnutých máků,
Zlaté pruty slunce svítí zpod bílých mraků.

A vinice se vlní jako Vincentovy cypřiše,
zelenovlasá vinice s modrými oky bobulí,

hebký vánek se k ní bezostyšně přitulí.
Někde v dálce jsem křik krajujce uslyšel.

A vinař umanutě seče plevel křovinořezem,
zatímco stíhačka rozpůlí nebe jedním řezem.

Však Moravský Kristus s trnovou korunou z révů
a přibitý na kříž ze dvou trámů, se dívá shovívavě

na svalnaté ruce pohybuující pákou ve stříkací konvě
a žehná jim, táhlým kopcům i rovinám až po Pálavu.

Jen vrabci zobáčky smočí a v kaluži se křídly popelí.
V této krajině najdeš plyš meruněk i tlak presu z oceli...

Oldřich Damborský

Fotogalerie

Oprava baru v KD

Otevřené sklepy

Otevřené sklepy

Otevřené sklepy

Otevřené sklepy

Otevřené sklepy

Fotogalerie

Vítání občánků

Vítání občánků

Vítání občánků – Stela Grůzová

Vítání občánků – Sára Poláková

Vítání občánků – Antonín Michna

Vítání občánků – Daniel Secký

Letní tábor Kdousov 2015

Obec na jaře

Bořetické listy č. 2/2015

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Machačová, Lenka Grúzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS. Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.